

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue: Seventy-Three

Strengthening Families Across The World

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>
Slovenski prevod revije: <http://aboverubies.czamolitev.org/>

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz [Pregovorov 31,10](#) (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES

PO BOX 681687

FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell

POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duaenad@excite.com

TISK: McQuiddly Printing, Nashville, TN ZDA

NASLOVNICA: Ivan Bowen v Agrodome-u, Rotorua, Nova Zelandija. Slikal: Hadden Lowrey. <http://h.lowrey.googlepages.com>

Prevod: Marjan in Barbara, marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, julij 2008

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org

Številka: triinsedemdeset

Krepi družine po celem svetu

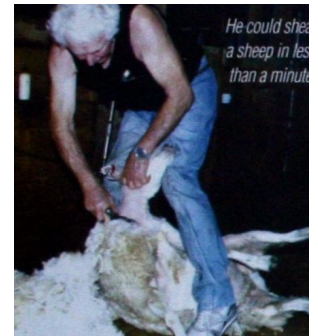
Kazalo vsebine

Above Rubies.....	3
Iz našega v vaš dom.....	4
Več prostora v vozilu?.....	7
Najzlobnejša mati na svetu!.....	8
Babica in hladilnik.....	10
Skoraj deset let čakanja!.....	12
V rokah miline.....	14
Najinih 39.000€ vredne trimesečne počitnice.....	16
Res dober dan.....	18
Bog te ima rad!.....	19
Čemu naglica?.....	19
Opredeljeno služenje.....	23
Odkupljena ženskost.....	24
Štiri pod štirimi!.....	25
Je to mogoče?.....	28
„Hočem otroka!“.....	38
Ah, je samo majhno!.....	40
Moja vloga spodbujevalke.....	41
Zdrk maternice.....	43
Nič več ne manjka.....	46
Se počutite pod pritiskom?.....	48
Resnična ljubezen.....	49
Koze ali ovce?.....	52

Iz našega v vaš dom

Slika: Ovco je lahko ostrigel v manj kot minuti!

Po striženju ovce je moj oče običajno rekel: „Volna je kraljica tekstila, čudež narave, katerega so dovršili ljudje. Volna je živo vlakno in samo ovca ve, kako jo pridelati... Volna za zdravje, volna za blagostanje, volna za bogastvo Britanske zveze držav... (wool for wealth of Commonwealth) Če to ni volna, potem pozabi!“

Slika: En dan do slave! Čeprav je bila fotografija posneta zjutraj, preden je umrl, lahko še vedno vidite njegova rožnata lica.

Slika: Moja starša, Ivan in Joyce Bowen, na poroki njenega pravnuka, kjer je moja mati pela solo. Na tej sliki sta oba stara 80 let.

Slika: Moja mati, na še eni družinski poroki. Vso njeno obleko si je sešila sama, vključno z njenimi klobuki. Vedno se je oblačila kot kraljica in moj oče je bil tako ponosen nanjo.

Slika: Chanel, s svojim pradedom.

Slika: Ivan Bowen z ovcami na tribuni Agrodome, Rotorua, Nova Zelandija. Devetnajst različnih pasem ovc pride na oder ob vsaki razstavi.

Pred kratkim sem se vrnila iz Nove Zelandije, kamor sem odšla na obisk svojega očeta Ivana Bowena, preden je umrl in bila prisotna na njegovem pogrebu. S svojo sestro sva poleteli na Novo Zelandijo dva dni pred božičem. Zelo težko je bilo zapustiti naše štiri na novo posvojene otroke in našo povečano družino v tem posebnem času leta, toda vesela sem, da sem to odločitev sprejela. Pred devetimi leti nisem videla svoje matere, preden je umrla in nisem želela, da se to zopet ponovi. Umrla je, medtem ko sem letela k njej!

Po veliko urah letenja in potem vožnje, sem zaskrbljena prišla v hišo svojega očeta v upanju, da bo še živ. Prepoznal me je in ko je iztegnil svoje roke, da bi me objel, je poskušal zažvižgati. Veliko let je treniral Novozelandske ovčarske pse. S svojim vadbenim jermenom in osupljivimi žvižgi je lahko pripravil psa k popolni

poslušnosti v tednu ali dveh. Ko je vsako leto prispel na Nashvilsko letališče na svoj letni obisk, smo lahko slišali edinstven družinski žvižg in ga tako lažje našli! Tokrat je bil njegov običajno močen žvižg slaboten, toda še vedno se je trudil!

Skupaj s svojo sestro, bratom in njegovo ženo smo bili zelo blagoslovljeni, ko smo z njim preživeli nekaj dragocenih dni. Ker je zaradi morfija pretežno spal, ni bil ves čas sposoben biti z nami v stiku. Ni več jedel, popil je samo malo vode, toda ko sem stisnila njegovo roko, jo je tudi on stisnil nazaj.

Vedno je bil zelo sposoben moški in delal je bolj, kot katerikoli drugi moški katerega poznam, prav vse do priklenitve na posteljo, nekaj mesecev pred koncem. Če ne bi bilo raka (katerega ni nikoli priznal ali celo omenil besede), mislim, da bi živel do 102 leta starosti! Namesto tega je 29. decembra zvečer umrl, ko smo se vsi zbrali ob njegovi postelji in mu povedali, da ga imamo radi. Takrat je bil že brez zavesti, toda pravijo, da je sluh zadnji, ki odpove in verjamemo, da nas je lahko slišal. Star je bil skoraj 92 let. Prav do svojega zadnjega diha je imel rožnata lica. Šele takrat je barva postopno izginila iz njegovega obraza.

Tako prisrčno ga je bilo imeti doma. Potem, ko je umrl, smo ga obložili z odejami in z žalostjo odšli v posteljo. Zjutraj je bil še vedno videti čeden in očarljiv. Po balzamiranju smo ga oblekli in položili v krsto. To ni bila običajna bleščeča krsta. Narejena je bila iz hrapavega lesa, ki pristaja temu Novozelandskemu možu – možu, ki ni bil na vrhuncu samo najhitrejši strižec ovc na svetu, temveč tisti, ki je izumil tehniko striženja ovc imenovano Bowen, ki se danes uporablja. Bil je pionir, dreser konj, psov, nagačevalec živali, mesar, drvar, imel je žago, bil je čebelar in še veliko več. Nekdo je izrazil čustvovanje večine: „Pravi junak - zadnji v posebnem potomstvu Novozelandske zgodovine. Koga takega najbrž ne bomo več videli.“

Moj oče je imel mnogo rekov, najbolj slaven med njimi se prične: „Dobri mož nikoli ne obtiči.“ To je sedaj postala fraza v naši družini. Prav tako to slišite ponavljati med zaposlenimi na Agrodome-u, turistični privlačnosti v Rotorua, kjer je bil moj oče vrsto let zabavljач. Ko se je pri 73 letih poslovil od službe zabavljачa, se ni poslovil od Agrodome-a. Dnevno so obiskovalci videvali moža s snežno belo glavo, hodečega med polji z nekaj ovcami in psom, katerega je treniral. Pogosto sem rekla: „V svojem življenju je ostrigel tako veliko ovc, da so mu lasje zrasli kot ovci!“

Toda bolj kot vsi njegovi fizični dosežki, je bil človek, ki je ljubil Boga z vsem svojim srcem in je strastno ljubil ljudi. Ljubil je Božjo besedo in tudi v svojem dvaindevetdesetem letu je še vedno nadaljeval z učenjem Svetega pisma na pamet, kar je počel že leta.

Rad je molil. Rad je govoril evangelij. Demonstriral je striženje ovc in pridigal evangelij po vsej Novi Zelandiji in Avstraliji. Preden sva se poročila, sva se mu pogosto pridružila. Oče je običajno demonstriral striženje: moj brat Grant se je vozil na biciklu z enim kolesom (eden od njih je meril v višino 2,4 metra in igral na

svojo harmoniko); moja sestra Kate je pela, jaz pa sem plesala Maori poi ples (op. prev.: narodni ples Maorov z belo žogico na dolgi nitki) in deklamirala. Po vsem tem je moj oče pridigal. Ste že kdaj slišali za takšno evangelistično skupino? Vse bi naredil, da zbere ljudi, da slišijo evangelij. Te neobičajne zabave niso bile izvedene v cerkvah, temveč v mestnih dvoranah, skednjih volne, kjer se je vsa skupnost zbrala, da bi videla in slišala „Ivana Bowena“.

Bil je seveda tudi velik spodbujevalec. Vame je verjel preko mojih normalnih zmožnosti. Danes sem to kar sem, zato ker me je spodbujal. Zanimal se je za vse, kar smo počeli in to nadaljeval z vnuki in svojimi 46 pravnuki.

Njegov pogreb je bila proslava čudovitega življenja. Kot je nekdo komentiral glede govorov: „Imeli so dobro temo!“ Zabaviščniki Agrodome-ja so ga nosili v njegovi krsti do ospredja cerkve in zapeli pesem „Click go to Shears Boys“ (op. prev.: avstralska narodna pesem; Tleskni, pojdi k strižcem ovac). Proti koncu praznovanja so zažvižgali ovčarskim psom (ki so del predstave Agrodome), da so zalajali zbogom temu možu, katerega so videvali vsak dan. V mrtvašnico so ga rajši kot v črnem mrliškem vozu odpeljali v tovornjaku Agrodome-a. Čutili smo, da je tako bolj ustrezno življenju tega Novozelandskega moža zemlje.

Velik blagoslov je bil, da je bil moj oče lahko na svojem domu, ko je preminil. Njegova „bolniška“ postelja je bila videti kot hribi, na katerih je tako užival. Ene od prvih besed, katere mi je rekel, ko sem prispela, so bile: „Živimo v tako čudoviti deželi.“ Toda še več kot razgled, je bil na svojem domu. Verjamem, da kadar je mogoče (seveda okoliščine se vedno ne izidejo tako), naj bi vsaka oseba imela privilegij, da se rodi doma in umre doma. Dom je prostor za vsak vidik življenja od rojstva do groba. To je bil privilegij za našega dragega očeta. Zdravljenje in bolehanje sta bolj naravna, kadar ste vpleteni v slovo, kot pa dajanje naših najdražjih tujcem.

To smo izkusili, ko je preminil zetov oče in naš dragi prijatelj James Allison. Sam in Serene, Colin in jaz ter majhen otrok smo sedeli na njegovi postelji, ko je zadnjič vdihnil. Naslednji dan smo ga pokopali v grobu na deželi in po tednu dni imeli veliko praznovanje za njegovo življenje. Še sedaj, po štirih letih se blagoslov nadaljuje. Otroci mahajo in pravijo Zdravo Saba (ime njihovega dedka), ko gredo mimo. Ob času telovadbe Serene pogosto pravi: „Teci do Sabe in nazaj.“ Še vedno je del njihovih življenj, četudi vedo, da živi v nebesih. Posvojeni otroci in otroci, ki so se od takrat rodili, čutijo da ga poznajo, ker je njegov grob v bližini njihove hiše.

Kot smo pred kratkim izkusili smrt, smo izkusili tudi življenje. Najin 37 vnuk, Maxwell Lloyd Campbell je bil rojen 27. januarja. Ta malček je Rocklyn-ov in Monique-jin tretji sin. To je naš peti Campbellov vnuk. Zagotovo potrebujete veliko vnukov, da ponesejo družinsko ime naprej. Doslej samo pet od 37!

Januar in februar sta napolnjena z družinskimi rojstnimi dnevi. Pričeli smo s čudovitim večerom na domu najinega najstarejšega sina in praznovali 21. rojstni dan njune najstarejše hčerke in najine najstarejše vnukinje Chanel. Težko je verjeti

kam so odšla leta. Nikoli ne bom pozabila trenutkov, ko sem čakala na njeno rojstvo. Najbolj napet in pričakovan trenutek je, ko izrečeš dobrodošlico na svet svojemu prvemu otroku. Enako je s tvojim prvim vnukom. Chanel je odrasla v čudovito mlado damo. Zelo smo ponosni nanjo. Posebej od ostalih rojstnih dni smo praznovali Engedijin četrti rojstni dan. Pred dvema letoma in pol je prispela iz Liberije, shujšan malček s tako mršavimi in šibkimi nogami, da ni mogla hoditi. Imela je malarijo in druge telesne težave. Mesece je jokala in na njeni zunanosti je bila mračnost. Kakšna preobrazba je videti tega lepega, veselega, smejočega in zdravega otroka. Je popolna radost in vsi jo obožujemo.

Pazljivo motrite vaš vinograd – vaš dom in otroke. Zapomnite si, da je to področje, katerega je Bog dal vam. Kadar ste izvabljeni ven iz tega področja, se gibljete izven popolne Božje volje. Šulamka je rekla: „Postavili so me za varuhinjo vinogradov; svojega vinograda pa nisem varovala!“ ([Vp 1,6](#)) Naj vas ne zanese medtem ko skrbite za vinograde drugih ljudi, medtem ko je vaša najpomembnejša naloga skrbeti za lastnega.

NANCY CAMPBELL, Ustanoviteljica in urednica Above Rubies

Več prostora v vozilu?

Vsi majhni fantje imajo radi vozila, ki se lahko preoblikujejo v druga vozila. Ko sem bila otrok in sem gledala avto v filmu „Chitty Chitty Bang Bang“ (op. prev.: Otroški roman iz katerega so naredili uspešen film) se spominjam, kako sem mislila, da se je avtomobil čudežno spremenil v letalo in poletel

visoko nad ocean. Ko se je približevalo rojstvo osmega otroka, smo se sončili v Gospodovi dobroti. Postopno smo prihajali iz revščine na mesto, kjer smo plačevali domala vse naše račune. Kakorkoli, ugotovila sem, da naše vozilo ni prilagojeno 10 članski družini in potrebovala sem čudež te stopnje.

Spominjam se, da sem videla oglas družbe, ki montira sedeže v zadnji del SUV-a (op. prev.: Sport Utility Vehicle; večji (športni) avtomobil s tremi vrstami sedežev in prostorom za prtljago), da poveča število sedežev. Poklicala sem kristjana iz naše skupnosti, lastnika trgovine z rabljenimi avtomobilskimi deli, ki nam je prijazno dal četrti sedež, ki je skoraj popolnoma ustrezal naši notranji opremini. Kjer smo kupili avtomobil, so nam rekli, da ga iz strahu pred odgovornostjo ne morejo montirati, dobro misleči prijatelj nam je svetoval nakup večjega. Domov sem prišla precej razočarana. Vedela sem, da mojemu možu, ki za nas dela dolge ure, ne moremo naprtiti dodatnega finančnega pritiska odplačevanja avtomobila, medtem ko je bil naš sedanji že plačan. V nekaj dneh se je dober prijatelj, tast, ponudil, da si ogleda vozilo.

Kot inženir, je poznal pomen varnosti - biti dovolj čvrsto privezan v primeru nesreče. Po odstranitvi rezervoarja za gorivo in nekaj ur premišljevanja je prišel s planom, da omogoči našemu vozilu dovolj veliko varnost tudi za njegove vnuke. Spodaj je montiral jeklene plošče in jih z močnimi vijaki povezal z gornjim delom in tako zagotovil, da bodo ostali na mestu. Ko sem ga prvič zagledala končanega, sem osupnila. Začutila sem žgečkanje v mojem trebuhu na isti način, kot sem kot otrok v kinu gledala, kako je poletel avto v filmu „Chitty Chitty Bang Bang“.

Edino sporno vprašanje sedaj je bilo privaditi enega otroka: naučiti otroke, da se ne prepirajo, kdo je na vrsti za sedenje na krasnem novem sedežu v zadnjem delu. Navdihnjena z družino v knjigi „Cheaper by the Dozen“ (op. prev.: Ceneje na ducat), smo naše zeleno vozilo poimenovali „Veliki Zeleni.“

Odrasla sem v okolju, ki me je skoraj prepričalo, da bi mojo kreativno energijo in darove vlagala v življenje zunaj doma, da si tako zagotovim več finančne svobode. Lahko bi zgrešila to pustolovsko življenje in propadla v laži - imeti vse tisti hip ko to potrebuješ, vendar to ni najboljša kar ima Bog za Njegove otroke. Zelo sem hvaležna za dosledne priložnosti katere mi Gospod ponuja, da poslušam Njegovo vodstvo in se naučim iz tega kar imam, potegniti največ. Pri svojih otrocih sem opazila, da prejemajo generacijski blagoslov kako biti celo bolj domiselni kot znam biti sama, kot da jim je to že od nekdaj znano.

CHACE SIMMONS, Grand Prairie, Texas, ZDA

Chasesi@aol.com

Shane in Chase sta blagoslovljena z osmimi otroci – Abbie (13), Emma (11), Jackson (10), Libby (8), Ruby (7), Ethan (5), Josephine (3), in Tate (1).

Chace je bila prisotna na 16 srečanjih Above Rubies od prvega v Texasu, novembra leta 1996.

„Najbolj očitna lekcija v Kristusovem učenju je, da ni sreče v imeti in prejemati, temveč samo v dajanju.“

Henry Drummond

Najzlobnejša mati na svetu!

Imel sem najzlobnejšo mater na celem svetu. Medtem, ko so ostali otroci za zajtrk jedli bonbone, sem moral jesti žitarice, jajca ali toast. Ko so drugi za malico imeli pecivo in bonbone, sem moral jesti sendviče. Kot lahko uganete, je bilo tudi moje kosilo drugačno, kot od ostalih otrok.

Toda nenazadnje, v tem svojem trpljenju nisem bil sam. Moja sestra in dva brata sta imela isto zlobno mati, kot sem jo imel sam.

Moja mati je vztrajala na tem, da ves čas ve kje se nahajamo. Mislili si boste, da smo bili na skupni verigi. Morala je vedeti, kdo so naši prijatelji in kam smo šli. Vztrajala je, da če smo rekli, da nas ne bo eno uro, potem nas ni bilo eno uro ali manj - ne eno uro in eno minuto. Skoraj nerad priznam, toda pravzaprav nas je zaprla. Ne enkrat, vsakokrat, ko smo bili drugih misli in počeli kar nam je ustrezalo. Ta ubogi pas je bil večkrat uporabljen na naših zadnjicah, kot je držal očetove hlače. Si lahko predstavljate nekoga, ki udari otroka samo zato, ker ne uboga? Sedaj lahko vidite kako je bila resnično zlobna.

Morali smo nositi čista oblačila in se kopati. Ostali otroci so svoja oblačila vedno nosili dneve in dneve. Dočakali smo veliko sramotenja, ker nam je vsa oblačila šivala sama, samo zato, da prihrani denar. Zakaj, oh, zakaj smo morali imeti mamo, ki je naredila, da se počutimo drugačne od naših prijateljev?

Najslabše šele pride. Do devetih zvečer smo morali biti vsak večer v postelji in vstati naslednje jutro ob osmih. Dopoldneva nismo mogli prespati, kot naši prijatelji. Medtem ko so ti spali, je moja mati imela pogum prestopiti zakon o otroškem delu. Prisilila nas je k delu. Morali smo pomivati posodo, pospravljati postelje, se učiti kuhati in vse sorte krutih stvari. Verjamem, da je ponoči v postelji ležala budna in razmišljala o zlobnih stvareh, katere nam bo storila.

Vedno je vztrajala, da govorimo resnico, samo resnico in nič drugega kot resnico, četudi bi nas ta ubila – in nas skoraj je!

Do časa, ko smo bili najstniki, je bila mnogo razumnejša in naše življenje je postalo še bolj neznosno. Nobeno trobljenje o avtu za nas ni zaleglo. Spravljala nas je v zadrego brez konca, tako da je primorala naše prijatelje in prijateljice, da so prišli po nas k našim vratom. Če sem preživel noč s prijateljico, si lahko predstavljate, da me je preverila ali sem bil res tam. Nikoli nisem imel priložnosti pobegniti v Mehiko. Torej, če bi imel prijatelja, da bi skupaj pobegnila. Pozabil sem omeniti, da medtem, ko so moji prijatelji imeli zmenke pri zreli starosti 12 in 13 let, mi je moja staromodna mama odklonila imeli zmenke vse do starosti 15 in 16 let. Petnajst, to je samo če si imel zmenek v okviru šolske dejavnosti. In to je bilo mogoče dvakrat letno.

Tekom let se stvari niso niti najmanj izboljšale. V posteljah nismo mogli ležati „bolni“, kot so počeli naši prijatelji in tako manjkati v šoli. Če so naši prijatelji imeli zobobol, izdrt noht ali resno bolezen, jim ni bilo treba v šolo in so lahko ostali doma.ocene v šoli so morale biti zgledne. Spričevala prijateljev so imela na sebi čudovite barve, od črne za uspeh in rdeče za neuspeh. Moja mama, drugačna kot je bila, ni pristala na nič drugega, kot na grde črne ocene.

Ko so leta tekla, je bil najprej prvi postavljen v zasmeh in kasneje vsi drugi za njim. Z diplomom smo zaključili srednjo šolo. Z našo mamo ob strani, ki nam je govorila in zahtevala spoštovanje, nobenemu od nas ni bilo dovoljeno doživeti zadovoljstva biti vržen iz šole.

Moja mati je bila kot mati popolna polomija. Od štirih otrok nas je par doseglo neko visoko izobrazbo. Nobeden od nas ni bil nikoli zaprt, ločen ali pretepen od

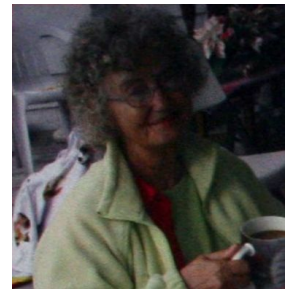
kolega. Vsak izmed mojih bratov je služil svoj čas v službi za to deželo. In komu se lahko pritožimo za to strašno pot, ki smo jo preživeli? Imate prav, naši zlobni materi. Pogledajte na stvari katere smo zamudili. Nikoli nismo šli na pohod v protestni paradi, bili udeleženi v nemirih, sežigali naborniška vabila in milijon in eno stvar katere so počeli naši prijatelji. Prisilila nas je, da smo odrasli v Bogaboječnosti v šolane, poštene odrasle.

S tem v ozadju skušam vzgojiti svoje tri otroke. Stojim malce višje in sem napolnjen s ponosom, ko mi moji otroci pravijo zloben. Kot vidite, se zahvaljujem Bogu, da mi je On dal na celem svetu najzlobnejšo mamo.

Bobbie Pingaro ©1967

Babica in hladilnik

Kdo si ne želi te čudovite ženske, da se vseli k vam. Po mnogo dobrikanja, podkupovanja, prošenj in končno po majhnem sunku in že je tukaj, da ostane. Dali smo ji našo sobo za goste, ker je že davno minil čas, ko bi lahko živela sama v tej veliki stari hiši z vsemi stopnicami. Končno je pripravljena pričeti novo življenje z nami in mi smo navdušeni!

Naslednji dan sem skočila v prodajalno s kopalniško opremo in izbrala nove stopnice za babico, ker so bile obstoječe pripravljene, da se zrušijo in jo celo spodnesejo. Rada ima dnevno namakanje nog, kar ji pomaga, da njene noge bolje delujejo. Užalostila me je izjava prodajalca kopalniške opreme, ko je rekel, da bi se njegova žena ločila od njega, če bi kdaj pripeljal svojo mamo, da bi živela z njimi. Potrta sem bila zanj, njegovo mamo in najbolj za njegovo ženo. Zamujajo zelo bogato pustolovščino.

Z „bogato pustolovščino“ ne mislim „prijazno, čedno in čisto.“ Ne, gospod. Potovanje postane bogato, kadar se mešajo skupaj višine in nižine, lepota in nered, nerodnost in lahkotnost. Mojih 20+ let spoznavanja tašče je bilo polno teh stvari. Toda, tekom teh let sva si prekrižali pot ob majhnem tajnem poskusu, ki je postal lepilo v našem odnosu.

Pričelo se je čisto po nesreči. Približno deset let nazaj je morala nekaj tednov živeti z nami zaradi obsevanja, ki je sledilo odstranitvi tumorja. POTREBOVALA ME JE. Dobro sem se počutila, ko sem ji razgibavala koleno med mojo dnevno rutino pranja perila, kuhanja in plenice, ker... SEM JO POTREBOVALA! Moja ptička sta bila otrok ki je komaj shodil in novorojenček. Kakšno darilo je bilo zame to, da sva lahko z novorojenčkom spala, medtem ko se je ona že zgodaj zjutraj ljubkovala in igrala s komaj hodečim ptičkom. In kaj pravite na možnost iti v trgovino nakupovat brez komaj hodečega otroka in brez novorojenčka? To je bilo boljše kot temna čokolada, povem vam, da res. Tistega dne, ko se je odpravila nazaj domov, sem se počutila tako kot tistega dne, ko me je moja lastna mama prvič zapustila, da sama poskrbim zase in za novorojenega ptička #1. „Ne zapusti

me! Sem tarnala: „Kaj če bo zajokal?“ Z babico sva ta najin mali poskus tekom let nadaljevali. Zložila mi perilo in izpraznila moj pomivalni stroj, jaz pa ji pripravim njen zelenjavni napitek in ko grem v mesto, vzamem njen najljubši jogurt in sladoled. S ptički igra namizne igre in karta, jaz pa ji pomagam v toplo banjo in iz nje. Tako se nam godi. Odlično je! Vsakokrat, ko se je po obisku pri nas odpravljala domov, je moje srce upadlo. Nič več. To je sedaj njen dom! Vsako jutro jo najdem pri peči na drva v njenem stolu, s Svetim pismom v naročju, kako kofetka z Jezusom. Tako je kot, da je bila vedno tam in ne bo nikoli odšla.

Vem, da sem srečna. Rada imam M.I.L. Od vsega začetka sem jo imela rada. To ni pomenilo, da sem hotela, da živi z menoj. Ne. Bila sem vzvišena, na novo poročena nevesta. Želela sem imeti stvari „prav tako in nič drugače.“ V njenem hladilniku je bila prevelika zmešnjava za moje udobno področje. In rada je zmešala vse vrste ostankov skupaj in naredila casserole (op. prev.: Jed iz kuhanega riža, krompirja ali makaronov, pečeno in potem napolnjeno z zelenjavo ali mesom.) Uživali sva v družbi druga druge, toda večino časa sva plesali ples tašče in snahe. Preden je prišla na obisk, sem pripravila hladilnik in se prepričala, da sem svoje ostanke odvrгла v smeti (in jih stanjšala, ter prepognila, ker sem videla nekaj njenih „zakladov“ garažne prodaje in si predstavljala če ni mogoče razkopavala smeti.) Verjetno je dodatno molila, da ni vpadala v moj zlahka prizadeti mali ego, ali da mi ni bila na poti pri moji rutinski sterilizaciji gospodinjstva.

Toda imela sem otroke. Seveda, še vedno sem lahko obdržala moje Howie Mandel (op. prev.: Igralec, ki ima strah pred mikrobi in se rokuje samo v gumijastih rokavicah) načine s ptičkom #1. Njegov cel mali svet je bil pobeljen in snažen. Toda, ko je prišel ptiček #3 je bil moj hladilnik videti - grozen!

Z babico sva se hitro spoprijateljili in hitro naučili kako potegniti iz najinega majhnega poskusa bistvo. Skupaj sva se naučili, da pride veliko sadu iz odločitve, da služimo drug drugemu. Naučila sem se, da je moj dragi mož blagoslovljen, kadar imam rada njegovo mamo. Naučila me je, da je premor za skodelico čaja mnogo bolj zabaven kot čiščenje hladilnika. In najbolj pomembno, naučila me je kako z neutrudljivo namero moliti za soproge vsakega od mojih otrok – kjerkoli se že nahajajo.

Rada imam Pavlov odlomek v pismu Galačanom [5,13](#): „Raje svojo svobodo uporabite, da drug drugemu služite v ljubezni; tako bo vaša svoboda rasla.“

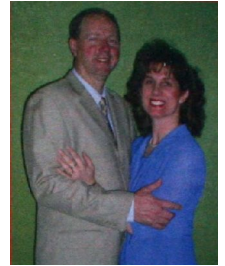
HOLLY McLANE, Powell Butte, Oregon, ZDA
holly@mclanefarm.com

Mike in Holly sta blagoslovljena z Benom (13), Jacobom (10) in Mary (8).

Več o njihovi kmetiji in babici lahko preberete na www.mclanefarm.com

Skoraj deset let čakanja!

13. marca 1981 sem rodila najinega prvega otroka Jeremy Davida in 26. decembra 1982 se je rodil najin drugi otrok Jassica Danielle. Od dneva, ko sta se rodila, sta imela najina otroka vrsto zdravstvenih težav, kar je povzročilo, da sta se nama malce zamerila. Bila sva zelo mlada in nisva poznala Gospoda. Nikoli nisva spoznala družine, ki bi resnično vzgajala svoje otroke in tako nisva imela zgleda, kateremu bi sledila. Svet naju je učil, samo 'prebij se' dokler ne zrastejo in prav s tem sva imela velike težave! Poleti 1983 sva se odločila za moževo sterilizacijo. Najina družina naj bi bila popolna – sin in hči. Kaj več bi si sploh lahko še želela!

11. marca 1986 sva z možem prosila Jezusa Kristusa, naj nama oprostí najine grehe, prosila sva ga naj pride v najina srca in naredila Njega za Gospoda najinih življenj. Pričel je obnavljati najina razbita življenja.

Na novoletni dan leta 1989 sem se prebudila in pričela brati svoje Sveto pismo pri Genezi (1. Mojzesova knjiga) Običajnih osem do deset poglavij me to jutro ni zadovoljilo. Nadaljevala sem z branjem. Napolnjena sem bila s pričakovanjem tega, kar mi bo Bog povedal. Prispela sem do [Geneze 25,24](#): „Ko so se dopolnili dnevi, da bi rodila, glej, sta bila v njenem telesu dvojčka.“ Nadme je prišlo zadovoljstvo in Njegovo Besedo sem lahko odložila. Toda bila sem izigrana. Mi je Bog obljubil še enega otroka? Kako se to lahko zgodi? To je bilo nemogoče. Toda še vedno sem verjela, da je bila to Božja Beseda zame.

Vsak dan sem premišljevala o besedi, ki sem jo prejela na novoletni dan in prosila Boga naj mi pokaže, kaj je On mislil s temi besedami, katere sem prebrala. Prišla sem do zaključka, da Bog najbrž želi, da posvojiva. Najina srca glede otrok je spremenil do točke, ko mi je dal željo, imeti jih več.

Nekaj tednov kasneje sem bila z enim od svojih otrok pri zdravniku, ko sem s pogledom oplazila revijo z naslovno novico „Vasectomy Reversals“ (obratna sterilizacija). Še nikoli nisem slišala za to. Takoj sem prijela revijo in pričela z branjem. Bilo je neverjetno. Stalo je 12.700 €, česar zavarovalnica ne plača. Odložila sem revijo. Nimava denarja za kaj takega. V dneh ki so sledili, nisem mogla odpoditi članka iz svojih misli in dejstva, da sem bila ravno v 'tej' pisarni 'tisti' trenutek, da bi videla 'tisti' članek. Mi je Bog skušal spregovoriti?

Nekaj tednov kasneje sem bila pri zobozdravniku. Ponovno je bil tam drug članek o obratni sterilizaciji. V dvomu sem prijela revijo in pričela z branjem. Ta revija je navajala ceno 7.600 €, še vedno mnogo nad najinimi zmožnostmi.

Mesec dni kasneje je mož zaradi bolečin v mednožju odšel h urologu. Po pregledu je zdravnik rekel: „Lahko naredim operacijo in poskrbim za to bolečino, ali pa lahko živite naprej z njo.“ Mož se je odločil, da bo živel z bolečino. Pripravljena sva bila, da odideva iz zdravnikove pisarne, ko je kot strela iz jasnega rekel: „Mimogrede, opazil sem, da ste imeli sterilizacijo. Če se boste kdaj odločili za

'obratno sterilizacijo', mi povejte.“ Spet je bil. Prav pred nama. Z možem sva se domov grede pogovarjala, toda ni bil prepričan, da si želi več otrok. Pogovor o tem se je zaključil.

Pričela sem se postiti in moliti. Morala sem vedeti ali je obratna sterilizacija Božji plan za naju. Poklicala sem v zdravnikovo pisarno in ugotovila, da je on eden vodilnih zdravnikov za obratne sterilizacije v tem času v državi. Prakso je opravljal v velikem mestu, oddaljenim okoli ene ure in je enkrat na teden prihajal k pacientom na naše področje. Da skrajšam zgodbo, strinjal se je, da pripelje eno od svojih sester s seboj in opravi operacijo v naši podeželski bolnišnici. Stalo bi skupaj 3.100 €! In dovolil nama je, da račun plačujemo po obrokih, dokler ne bi bil plačan.

Ponovno sem s to temo nagovorila moža. Na moje presenečenje je Bog spremenil njegovo srce. Zdravnik je opravil operacijo meseca marca 1989, prvo od mnogo prihodnjih v tej majhni podeželski bolnišnici. Četudi je operacija operativno uspela, nama je bilo rečeno, da moj mož najbrž nikoli več ne bo oče otrokom. Njegovo upanje je bilo zelo majhno. Sterilizacija je bila narejena preveč let nazaj, da bi bila obratna sterilizacija uspešna.

Skozi Njegovo Besedo, sem verjela Bogu, da mi je zagotavljal več otrok. 4. januarja 1990 sem brala [Jeremija 33,14](#): „Glej, pridejo dnevi, govori GOSPOD, ko izpolnim obljubo...“ Dva dni kasneje sem prebrala [Psalm 145,19](#): „On bo izpolnil željo njih, ki se ga bojijo“. 9. decembra 1991 je prišla [Visoka pesem 4,2](#): „...vse imajo dvojčke, jalove ni med njimi.“

Dobri prijatelj mi je rekel naj o obljubi dano meni govorim drugim. Nisem vedela, da bo potrebno mnogo let stati na Njegovi obljubi in jo razglašati drugim, preden se bo zgodilo. Neka ženska, potem ko je slišala obljubo, ki mi jo je dal Bog, mi je meseca aprila 1990 kot darilo prinesla rdečo otroško odejo.

Sedaj verjamem, da vem zakaj 1. januarja 1989 nisem mogla prenehati z branjem Svetega pisma. Vedela sem zakaj sem bila tiste dni v pisarnah pri zdravniku in zobozdravniku. Vedela sem zakaj je imel moj mož bolečine v mednožju (ki so popolnoma izginile takoj po izvedeni operaciji). Bog je suveren in njegovo časovno usklajevanje je popolno. Naša naloga je, da smo poslušni; Njegova naloga je da z našimi življenji naredi kar On želi.

Slika: Od leve proti desni: Jasmine (7), Jessica (25, poročena), Jeremy (26, poročen), Jireh (5) in Jonathan (10).

20. decembra 1997 skoraj deset let po moževi obratni sterilizaciji smo izrekli dobrodošlico najinemu prvemu otroku po obratni sterilizaciji, Jonathan Davis Thomas.

Njegov porod je bil hiter in lahek. Domov sem prispela 12 ur po rojstvu. Kakšna

radost! Bog je izpolnil, kar mi je obljubil. Že leta se držim pisma [Rimljanom 4,20-21](#): „Ob Božji obljubi ni podvomil v neveri, marveč se je v svoji veri še okrepil in izkazal čast Bogu, popolnoma prepričan, da more Bog to, kar je obljubil, tudi uresničiti.“ Nikoli nisem sanjala, da naju bo Bog izbral za blagoslov nad sinom, katerega nama je On obljubil. 24. avgusta 2000 nama je Bog dal drugo hčerko Jasmine Danae Jean. Potem pa naju je On na najino presenečenje 26. julija 2002 blagoslovil s še eno hčerko, Jireh Danelia Joy.

Zgodba se tukaj ne konča. Avgusta 2004, pri starosti 42 let, sem spoznala, da sem ponovno noseča! Moje življenje je postalo takrat precej zaposleno z dvema poročenima otrokoma, dvema vnukoma in tremi majhnimi, služenjem v cerkvi in novemu področju našega doma temelječem na šivanju s katerim sem pričela. Pravkar sem izvedela, da najina hči v marcu pričakuje njenega drugega otroka in dva tedna kasneje ji bom sledila s še enim otrokom.

Z možem sva oba z nezadovoljstvom godrnjala. Kaj se pa Bog gre? Nisva pripravljena za to. Edina stvar, ki sva si jo tako želela od Gospoda je postala breme. Štirinajsti teden nosečnosti sem odšla k babici (op. prev.: pomočnica pri porodu) in ugotovila, da otrok ni več živ. Takoj mi je Gospod spregovoril v moje srce in mi pokazal, da sva z možem kot otroka Izraela, ker se pritožujeva nad blagoslovi, katere nama je On dal. Ko sem spoznala, da je Bog vzel nazaj, kar nama je tako milostno dal kot dragoceno darilo, je bil to zame dan žalosti. Počutila sem se kot David, ko je rekel v [2. Samuelovi knjigi 12,23b](#): „Jaz pač pojdem k njemu, on pa se ne bo vrnil k meni.“

Nikoli ne bom na tem svetu v svojih rokah objemala najine dojenčice, toda vem, da se bom nekega dne iz oči v oči srečala z njo, ko bom šla v nebesa. Najina majhna Annie naju je prenovila v pravem duhu, da Bogu dovoljujeva, da je On glavni pri najinih letih nosečnosti. Kako že hrepeniva, da bi objemala še enega dojenčka v najinih rokah, če On tako želi.

BEDDIE DUFFER, Emden, Illinois, ZDA
freeinjesuschrist@yahoo.com

V rokah miline

Moje potovanje v vlogi matere je vsebovalo obdobje, ko nisem hotela imeti nobenega otroka več. Moje sanje in plani niso več vključevali neprespanih noči in smrkajočih nosov. Zame sta bila dovolj dva. Med tem časom sem šla z mojo materjo na potovanje po Italiji, raziskovati za novelo, katero sem nameravala napisati. Doma sem pustila Zoe-Mari (3) in Victorja (18 mesecev) s svojim možem in domačo pomočnico. Pred potovanjem sem se odločila, da vzamem tabletko, da bi z njo regulirala svoj cikel, da se potovanje ne bi zapletlo z 'neprijetnostmi'.

Že leta nisem uporabljala tabletko, ker me je njena daljša uporaba naredila bolno. Uporabljala sva druge metode kontracepcije za zagotovitev, da nobeno presenečenje ne prekine mojih 'sanj'. Potovanje je bil čudovit čas udeleževanja avantur in povezovanja z mojo materjo. Med potovanjem sem jemala različne tipe zdravil za celo paleto razlogov – nespečnost, bolečine v trebuhu in bruhanje.

Med eno od teh slabosti v kopalnici gostišča v Rimu me je spreletela misel: 'Kaj če sem noseča?' Misel sem takoj odrinila na stran z namenom, da uživam v potovanju. Zelo veliko je stalo, da sem lahko prišla sem in moja družina se je žrtvovala, da sem to lahko naredila. Niti malo nisem vedela, kakšna bo dejanska cena tega potovanja.

Sedemnajst dni naju ni bilo. Uspelo mi je biti brez otrok in nisem si dovolila, da bi preveč razmišljala. Čudovito jih je bilo videti na letališču, ko sva se končno vrnili domov. Takoj sem opustila tabletko, da bi moje telo prišlo spet v pravi hormonski ritem.

Štiri dni po vrnitvi sem pričela dobivati hude krče, kot še nikoli doslej. Bil je četrtek in obisk stranišča mi je povedal strašno resnico. V svojih rokah sem držala čudovitega otročička pokritega s krvjo. Posteljica je bila majhna, toda čudovito narejena, skrivajoč majhnega otroka pred mojim pogledom. Čas se je ustavil, ko sem spoznala, da sem bila noseča že pred potovanjem, še preden sem vzela vsa zdravila, ki naj bi mi naredila potovanje udobno.

Poklicala sem Roberta in takoj je rekel: „Bog oprosti mi, ker nisem želel imeti več otrok!“ Skupaj sva najinega majhnega otroka položila v ljubko majhno škatlico. To noč sva drug drugega objemala, vsak s svojimi občutki krivde in sramu.

Naslednje jutro sva vzela najino majhno škatlico in odšla na pokopališče, na grob Robertove matere, izkopala majhno jamico nad njenim grobom in najine otroke izročila Bogu. Bele lilije niso bile edina stvar katero sem pustila tam na tako kombiniranem grobu – tam sem pustila tudi del sebe.

Potrebovala sem leta, da sem prebrodila to, kar se je zgodilo ta četrtek zvečer. Na neki stopnji mislim, da bom vedno žalovala za tem kar bi lahko bilo. Veliko sem se naučila iz smrti svojega otroka:

Naučila sem se, da je lažje reči adijo, če imaš priložnost reči 'Pozdravljen'. Zato sem ga poimenovala Simon. Dovolila sem si, da ga spoznavam, da ga imam rada in ga pustim naj gre v Gospodove roke.

Naučila sem se, da je Bog avtor življenja in smrti. Če bi Bog hotel, da bi Simon živel, bi živel ne glede na moje napake. Naučila sem se, da je Božja milost prisotna celo v smrtni senci.

Naučila sem se, da so otroci dragoceno darilo od Boga. Da niso motilci mojega življenja, temveč del izpolnitve moje usode.

Naučila sem se, da izpolnjenost pride počasi, toda zagotovo. Bila sem v obdobju, ko so moji preostali otroci zame postali maliki. Oboževala sem jih, ker si nisem mogla odpustiti za to, kar se je zgodilo. Ko sem ugotovila, da me Jezus ni sodil ali

obsodil zaradi Simonove smrti, sem si lahko oprostila in Jezus je v mojem srcu ponovno zavzel pravično mesto.

Naučila sem se, da je bil Simon kot seme, majhna oseba, ki je dala življenje, da obrne očetovo in materino srce nazaj k njunim otrokom.

In sedaj? Še vedno imam sanje. Še vedno želim napisati novelo, nekega dne. Toda sedaj vem, da je moja najvišja oblika slavljenja ljubiti in služiti svojemu možu in svojim otrokom. To je prijetna žrtev Bogu, žrtev, katero dajem prostovoljno z veseljem, ker vem da so moji otroci in moje sanje varne v rokah milosti.

LISL FAIR, Upington, Northern Cape, Južnoafriška republika

lislfair@gmail.com

Robert in Lisl sta starša Zoe-Mari, Victorja in Abigaile.

Najinih 39.000€ vredne trimesečne počitnice

„Čas, ko bi bil srečen je sedaj.

Prostor, kjer bi bil srečen je tukaj.“ ~ Robert Ingersoll

Na svojem koledarju imam zapisan ta citat. Če sem odkrita, gledala sem citat in postala jezna. Vedela sem, da je bil resničen, toda tega nisem hotela storiti.

Nisem hotela biti sedaj srečna... v tej hiši... v tem mestu... v tej državi. Srečna bi bila kasneje... ko bi živela kjerkoli drugje... ko bi imela vse, kar bi hotela... toda ne sedaj... in zagotovo ne tukaj.

Naučila sem se, da če nismo zadovoljni kjer smo, ravno tako ne bomo zadovoljni kjerkoli drugje. To sem spoznala v boleči izkušnji.

Junija 2003 je moj mož ostal brez službe, kar se je izkazalo kot 25 mesecev brezposelnosti. Vse zaradi mene! Jaz sem bila že skoraj 10 let brezupno nesrečna. Bila sem popolnoma prepričana, da je selitev na drugi del dežele tisto, kar potrebujem. Ne glede na dejstvo, da smo se pred tremi leti že preselili iz enega področja dežele (iz Floride v Idaho), sem bila še vedno nesrečna. Prepričana sem bila, da bo tokrat drugače. Bila bi srečna, če bi se le moj mož preselil v Georgijo!

Da, Georgia! Nadlegovala sem ga, se stalno pritoževala in mu življenje naredila tako nesrečno, da je končno pristal! Je čudovit, ljubeč mož, ki si zame obupno želi, da bi bila srečna. Dal bi mi luno, če bi ga prosila zanjo! Odpovedal je službo, prodali smo našo hišo in še enkrat naredili dolgo potovanje po deželi.

Toda NISEM bila srečna. Še vedno sem bila nesrečna. Še slabše, sedaj je bila tudi moja celotna družina nesrečna. Moj mož je bil obupan, ker ni mogel najti službe, da bi preskrbel svojo družino. Še več, rad je imel Idaho in ga ni želel

zapustiti. Pogrešal je gore in sovražil vlažnost! Vsak dan sem ga lahko gledala, kako je bil nesrečen. Tudi moji otroci so to sovražili. Srca vseh so bila v Idaho. Ne samo, da moj mož ni našel službe, še celo možnosti intervjuja ni dobil. To je bilo zelo pusto obdobje, ko smo po pravici živeli doma s popolnoma NIKAKRŠNIMI prihodki.

Po treh mesecih sva vedela, da sva izven Božje volje. Za nas ni bil božji namen, da se preselimo v Georgijo. To je bil moj načrt. Zahtevala sem, da je moj mož sledil mojemu vodstvu (očitno to NI učenje iz Besede!) in še pričakovala sem, da bo Bog blagoslovil načrt. Odločila sva se, da se moremo vrniti v Idaho, kamor nas je Bog postavil, preden smo mi (jaz!) odločili (jaz!), da ne želimo biti tam. Nisem želela vzcveteti, kamor sem bila posajena – še en citat katerega sovražim, ker tega nisem želela storiti.

Tri mesece po odhodu iz Idaha smo naredili še eno selitev preko dežele in se vrnili nazaj. Ali veste kako drago je seliti hišo polno opreme 4.800 km daleč? Dvakrat? Živeli smo v najeti hiši, na našem hitro manjšajočem se premoženju, medtem ko je moj mož iskal zaposlitev. Toda vse do julija 2005 ni dobil službe. Opravljal je sicer nekaj varstvenih in nekaj gradbeniških del, da je prinesel domov malenkost denarja, toda Gospod na njegovem kariernem področju ni odprl vrat za polno zaposlitev celih 25 mesecev!

Seveda, s stroški dveh selitev preko dežele in tekočimi življenjskimi stroški za štiričlansko družino (in psa) z minimalnimi dohodki je bilo naše finančno stanje katastrofalno. Naša družinska oprema, ki je bila nekoč precej materialna, je sedaj skoraj izginila. Denarno izgubo cenimo na najmanj 39.000€ (verjetno več), naših 39.000€ za trimesečne počitnice.

Glede na izkušnjo sem ugotovila, da ne glede kam grem, še vedno se bom morala soočiti sama s seboj. Moj pravi problem je bilo nezadovoljstvo! Skrivnosti do sreče se učimo tako, da smo zadovoljni s tem kar imamo, čeprav nismo imeli točno to kar sem si želela.

Prav tako sem se naučila, da Bog moje družine ne vodi preko mene. Vodi jo preko mojega moža. Če nahujkam svojega moža, da naredi, kar jaz želim in mu tako ne dovolim vodenja družine, ne morem od Boga pričakovati, da bo blagoslovil ta podvig?

Sedaj sem spoznala, da si LAHKO izberemo srečo prav tu, kjer se nahajamo, ne glede ali je to podeželje ali mesto in naše domove LAHKO naredimo za nebesa kakršna si želimo, da so. LAHKO izberemo, da smo zadovoljni in se razcvetimo kamor smo posajeni.

Da, „Čas da smo srečni je sedaj; kraj, kjer bi bili srečni je tukaj.“

PATTI GARDNER, Nampa, Idaho, ZDA

idgardners@msn.com

Gary-jeva in Patti-jina otroka sta Gabrielle (18) in Garrett (16).

Patti je napisala svoje pričevanje tudi v Above Rubies #69, z naslovom „I Left My

Joy Behind“.

Res dober dan

Danes je bil pri našem izobraževanju na domu dober dan. Dekleta so vadila svoje instrumente ter Svetopisemski kviz za majhne. Postorili smo nekaj gospodinjskih del in sedaj vsi štirje sedimo in delamo za šolo.

Minili so dnevi obsežnih pospravljanj v moji družinski sobi, ter stopanja na ropotulje in smokije. To sem zamenjala za zemljevide po stenah družinske sobe in stopanjem na odložene matematične knjige. Minili so dnevi klepetanja z mamicami na McDonaldovem otroškem igrišču, medtem ko so se otroci igrali. Sedaj klepetam z drugimi mamami, ki v prav tako poučujejo na domu, medtem, ko se otroci učijo.

Nikoli si nisem mislila, da bom v čem bolj uživala, kot v opazovanju svojih otročičkov kako delajo prve korake ali ko jih slišim govoriti prve besede. Sedaj prvič v življenju, z radostjo gledam svojo hčerko petošolko pri razumevanju dolgega deljenja. Opazujem svojo hčerko drugošolko, kako teče k zemljevidu vsakokrat, ko sliši za novo mesto ali državo, katero 'mora' takoj najti. Slišim svojega sina v prvem razredu, kako mi bere svoje prve besede.

Radosti mame-ki-je-ostala-doma, so bile v zadnjih petih letih poučevanja na domu sedemkratno povrnjene. Večina dni ne gre tako dobro. Pravzaprav, so časi, ko čutim, da bi jih poslala v šolo. Potem pride dan, kot ta danes, ko ne bi izobraževanja na domu zamenjala za nobeno stvar na svetu. Dobili smo mnogo prijateljev in skupaj smo počeli tako veliko stvari, katere bi sicer lahko zgrešili. Otroci so se naučili, da se učijo zaradi tega, da se naučijo in ne zato da opravijo izpit.

Naučili smo se ustaviti in opazovati kaj vse je Bog okoli nas ustvaril. Dejansko smo našli ličinko, ki se je skrivala pod skalo. Opazovali smo družino ščinkavcev pri zobjanju sončničnih semen takoj poleg velikih sončnih obrazov sončnic, katere smo posadili prejšnjo pomlad. Teden za tednom smo opazovali žabje paglavce, kako so se spreminjali v žabe. Z veseljem opazujem obraze svojih otrok kako zasijejo, ko nekaj novega odkrijejo. Rada poslušam svoji dekleti, kako bereta njunima bratoma. V zabavo mi je iskati odgovore na vsa njihova vprašanja, na katera skupaj naletimo. In najpomembnejše, s svojimi otroci lahko vsakodnevno, kot del šole, delim svojo vero v Boga.

Da, to je bil dober dan. Blagoslovljena sem, da sem lahko mama, ki poučuje na domu.

AIMEE GUZMAN, Poplar Grove, Illinois, ZDA
aimee.guzman@gmail.com

Dan in Aimee sta blagoslovljena z Lyxi (13), Madison (11), Jadon (9) in posebnim dojenčkom Emmitt (7 mesecev) - po obratni sterilizaciji (op. prev.: po sterilizaciji moškega z operacijo imenovano 'vasektomija', lahko opravijo ponovno operacijo – obratno sterilizacijo, da je moški zopet ploden, toda to ni vedno uspešno.)

Bog te ima rad!

Bog želi biti tvoj prijatelj tukaj na zemlji in želi, da bi z Njim večno živel v Nebesih.

Toda, mi smo grešili in kazen za greh je smrt. Odgovorni smo, da plačamo kazen za naš greh.

Toda, ker te Bog tako ljubi, je poslal Svojega edinorojenega sina, da plača kazen za tvoj greh.

On je na križu umrl krute smrti in svojo kri je prelil, da bi te odkupil. Jezus Kristus je tretji dan vstal od mrtvih, da dokaže, da je Bog sprejel Njegovo žrtev za tvoje grehe.

Se Mu boš zahvalil in Ga sprejel za svojega Gospoda in Odrešenika? Tvoja večna usoda je odvisna od sprejetja in zaupanja v Jezusa Kristusa.

Sedaj moli to molitev:

„Gospod Jezus Kristus, kesam se vseh svojih grehov.

Sprejemam tvojo žrtev na križu v odpuščanje mojih grehov.

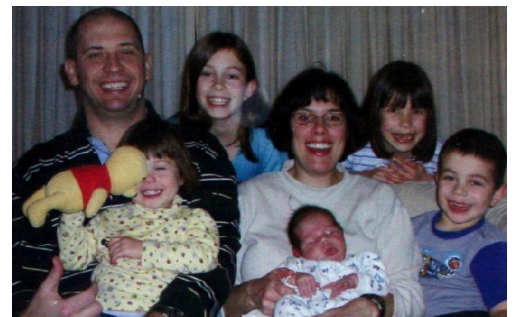
Takoj sedaj te sprejemam v moje srce kot mojega Gospoda in Odrešenika.

Hvala ti, Gospod Jezus da si slišal mojo molitev. Amen.“

Čemu naglica?

„Nimam časa opraviti vse, kar naj bi opravila.“ To je bil soglasen sklep. Ko sem jih vprašala ali se strinjajo s to trditvijo, so vse mame v naši skupini poučevanja otrok na domu dvignile roke. Vsem tako poznano družinsko razočaranje in izčrpanost sta se zrcalila naokrog mize, ko smo o tem premišljevale. Mora obstajati neka pot, kako se znebiti hitrih korakov in nikoli končanih rutinskih opravil, ki predstavljajo življenje v 21. stoletju.

Vedno ni bilo tako. Med branjem knjige „Kmečki fant“, avtorice [Wilderjeve](#) je ostro nasprotje umirjenega življenja pritegnilo mojo pozornost. Bila sem presenečena kako iznajdljivi in garaški so bili. Poleg pridelave njihove lastne hrane in proizvodnje vseh njihovih lastnih dobrin, niso imeli ne tekoče vode, ne elektrike in bili so brez pralnega stroja in dodatno so običajno imeli še veliko več otrok, za katere je bilo potrebno skrbeti, kot jih imamo mi. Mojo resnično pozornost je pritegnil relativen mir, ki se je kazal v njihovih urejenih življenjih. Brez izjeme so počivali celo nedeljo. Kadar vreme za kmetovanje ni bilo primerno, so si radi vzeli

prosto in niso imeli navade biti pod pritiskom z roki ali skrbjo, da ne bodo mogli dokončati njihov velikanski seznam drobnih opravkov. Pravijo, da nam naše moderno življenje z vsemi oblikami naprav in opreme prihrani toliko časa, kot da bi imeli petdeset polno zaposlenih služabnikov. Zakaj je potem ta generacija Božjih otrok tako preplavljena z nikoli končanimi seznamami opravil? To je težak problem z mnogo dejavniki, toda v središču te zadeve sta dve laži na katerih 'moderne' ženske nasankajo.

V njeni knjigi, „Laži katerim ženske verjamejo in Resnica, ki jih osvobodi“ ([Lies Women Believe and the Truth That Sets Them Free](#)) ima [Nancy Leigh DeMoss](#) veliko povedati o teh prevarah. Laž številka osemnajst v njeni knjigi se glasi: „Nimam časa storiti vse, kar naj bi domnevno storila!“ Utemeljuje, da lahko 'vsakemu področju zvezanosti v naših življenjih sledimo nazaj do laži in da sta vera in delovanje na podlagi Resnice naše sredstvo do svobode.' Ko je Jezus govoril tistim, ki so vanj verovali, je rekel: „Če ostanete v Moji besedi, ste resnično Moji učenci. In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila“. ([Janez 8,31-32](#))

Koliko od tega kar skušamo opraviti vsak dan, je to kar Bog želi od nas, da storimo?

Premislite kaj je Jezus v Svojem kratkem nekajletnem služenju na zemlji opravil. Ste se kdaj čudili temu, da je On imel precej omejeno količino časa za dovršitev celotnega plana odrešitve? On je bil z vsem zaupanjem v Svojega Očeta zmožen reči: „Jaz sem te poveličal na zemlji s tem, da sem **dokončal** delo, ki si mi ga dal, da ga opravim.“ ([Janez 17,4](#)) Vidite, Jezus ni končal vsega dela, katerega so množice od njega zahtevale (tam je bilo vedno še več ljudi, da bi jih ozdravil), ali celo kar so njegovi učenci želeli (strmoglavljenе vladavine Rimljanov). On je končal to, kar je Bog postavil pred Njega, da naj opravi. Koliko od tega kar skušamo opraviti vsak dan je to, kar Bog želi od nas, da storimo?

Ta resnica privede v luč drugo, s prejšnjo povezano lažjo, ki se glasi: „Vse lahko storim.“ To gre nekako tako: „Lahko sem idealna žena in mati, vzdržujem snažno hišo, pravočasno pripravljam obroke zdrave hrane, sem aktivna v vzgoji otrok, v svoji cerkvi in skupnosti, ostajam fizično krepka, nadaljujem s trenutnimi dogodki, vozim otroke na njihova mnoga zunanja udejstvovanja in imam službo zunaj svojega doma.“ Resnica pa je, da vsaka ženska, ki skuša učinkovito nositi vse te klobuke, postavlja sebe v razočaranje, ker TO NI MOGOČE! Kakšno olajšanje je vedeti, da ne morem narediti vsega in da se tega od mene ne pričakuje.

Jezus je rekel: „Pridite k Meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek. Vzemite nase Moj jarem in učite se od Mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in našli boste počitek svojim dušam; kajti Moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.“ ([Matej 11,28-30](#))

Spoznala sem, da potrebujem izročiti prve sadove vsakodnevnega časa in moči Bogu. Govorim iz izkušnje iz prve roke. Sedaj lahko predvidevam izplen mojih dni

in tednov temelječ izključno na rednosti jutranjega časa preživetega z Bogom. Ne mislim samo na to, da so opravila opravljena, čeprav je to videti lažje, temveč pridobitev krotkega in pohlevnega odnosa, po katerem tako hrepenim, vzeti si čas za uživanje z otroci, kot tudi učenje kako pravilno razporediti prioritete v svojem življenju.

Oborožena s spoznanjem, da je Bog najvišja prioriteta (odslej On dobi moj prvi jutranji termin), potem mož, otroci in vse ostalo (rodbina, prijatelji, služenje v cerkvi, delo, itd..) je pravi čas za ukrepanje! Spoznala sem, da me to početje in prizadevanje obvaruje pred mojo preobremenjenostjo in preobremenjenostjo mojih otrok z aktivnostmi in odgovornostmi zunaj doma. Medtem ko v bistvu ni nič narobe z nogometnimi tekmami, urami poučevanja glasbe ali učenjem v Nedeljski šoli (op. prev.: Učenje otrok Božje besede v nedeljo, medtem ko so starši v cerkvi), so obdobja, ko te stvari NISO stvari katere BOG želi da naredim. Mislim, da je eden od manjkajočih elementov modernega življenja ravno čas, preživet skupaj kot družina.

Manjkajoč element modernega življenja je čas preživet skupaj kot družina!

Da lahko uspešno varujete dragocen čas namenjen družini, potrebujete modrost združeno s težkimi odločitvami. To lahko v določenih delih dneva pomeni napoved 'brez omejitev'. Čas za kosilo pripada naši družini! Kadarkoli se počutim kriva za to kaj moji otroci zamujajo, ali obžalujem za vse česar ne morem storiti, potem samo sebe spomnim da pogledam naprej. Imela bom VSO VEČNOST za gledanje, uživanje in v polnosti bom doživela to, kar bo tako čudovito da: „Česar oko ni videlo in uho ni slišalo in kar v človekovo srce ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo.“ (1. pismo [Korinčanom 2,9](#)) Moj od Boga dani planer ni 'narediti vse' tukaj na zemlji. Ravno nasprotno. Jezus nam je zapovedal, da: „Nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo.“ ([Matej 6,20](#))

V pomoč pri teh težkih odločitvah pokličem svojega moža. Bog me je postavil pod njegovo avtoriteto, zato da me zaščiti. Kadar zazvoni telefon in me vprašajo ali sprejem nalogo ali ko otroci želijo nekam iti ali se čemu pridružiti, ne odgovorim takoj. Namesto tega jim umirjeno, brez občutka krivde odgovorim: „Pogovorila sem bom s svojim možem in vam povedala.“ O tem se pogovoriva, proučiva vpliv na družino kot celoto, moliva o tem in POTEK dam odgovor. Nikoli ni veljaven razlog za služenje nekomu, ker 'nihče drug ne bo naredil, če ti ne narediš!' Včasih je moj odgovor 'ne sedaj' in kasneje vzide ista priložnost in tokrat je jasno kaj Bog želi, da storim. Moj nov moto je: Če si v dvomih... NE!

Če naši otroci preživijo ves svoj čas stran od doma, kako naj se kot odrasli naučijo uživati dom in družinsko življenje?

Spominjam se občutkov krivde, ko sem s svojimi majhnimi otroci ostala doma in jih nisem vključila v aktivnosti zunaj doma (kot učenje plavanja), ko mi je moj moder prijatelj rekel: „Ne pozabi, da je uživanje družinskega življenja lekcija, katero se tvoji otroci učijo in ta bo nekega dne močno koristila njim in njihovim otrokom!“ Če naši otroci preživijo ves svoj čas proč od doma, kako naj pričakujemo, da se bodo kot odrasli ustalili in uživali dom in družinsko življenje?

V [2 Mojzes 20,8-11](#) je Bog dal zapoved, da ohrani sobotni dan posvečen. Sedaj smo pod Novo zavezo milosti, toda v teh verzih obstaja nekaj precej globokih principov o počitku in čuvanju družinskega časa. Kaj misliš o celotni družini, kateri enkrat tedensko ni dovoljeno delati? Oni počivajo... SKUPAJ! Če si je celo BOG po stvarjenju veselja vzel dan za počitek (in mi govorimo o dolgem seznamu kaj vse je za narediti!), je vredno o tem premisliti. Samo zato, ker so trgovine odprte v nedeljo, to še ne pomeni, da jo moramo mi smatrati kot delovni dan, podoben vsakemu drugemu delovnemu dnevu. Mogoče lahko naš urnik organiziramo in planiramo (kot so ga naši starši in stari starši), da na ta dan odstranimo nakupovanje? Mogoče lahko z našimi otroci zavzamemo stališče, da je nedelja dan za športne aktivnosti in omogočimo družini redne obiske v cerkvi.

Nisem več zaskrbljena, ker se moja lista 'kaj je še vse za postoriti' razlikuje od drugih okoli mene. Moj položaj (starost, zdravje, število in starost otrok, osebnost, slabosti in moči, možne želje, rodbina) je edinstven. Torej zakaj bi moje prioritete izgledale enako kot prioritete mojih prijateljic? Seveda upam, da se razlikujejo od tistih, ki se nimajo za Kristusove privrženice! Oboroženi z resnico in udejanjanjem le te, lahko z veseljem povem, da je suženjstvo dnevnim skrbem, skupaj z uničevalnim, stresnim, vročičnim življenjskim stilom prelomljeno!

Zadovoljna sem, da svoje življenje preživljam na „počasem kolovozu“ in uživam v razgledu varovalne atmosfere majhnega mesta. Počasen kolovoz ni geografsko omejen in odvisen od obljudenosti. Lahko je dosegljiv vsakomur in vsem, ki to iščejo. [Matej 7,7](#) pravi: „Prosimo in vam bo dano! Išcite in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo!“

ROBIN HERMAN, Colingwood, Ontario, Kanada
rherman@bmts.com

Ron in Robin sta blagoslovljena z Rebecca (8), Naomi (6), Gregory (4), Abigail (2) in Danielom (3 tedne).

Opredejeno služenje

Na skrivaj si prišel-
neopaženo
ponoči
priplazil si se v moj zaokrožen zaliv
in se ustalil v postelji.
nisem vedela
bilo je določeno
da se seme
deli, razmnožuje,
vzame to kar je 'moje'
me opleni sebičnosti
zato, da me oplemeniti.

Čeprav zbegana in brez izkušenj
sem bila kmalu vzradoščena!

Ti si bil
to o čemer sem sanjala
že mnoga leta
preden mi je neki glas
povedal, da je to neumno
da zapravljam čas
na zakladih večnega življenja.

Tvoja majhna osebnost je prižgala moj namen
in razjasnila smer
s polno hitrostjo naprej
z opredeljenim služenjem.

Kot je Bog privedel
najinega prvorojenega otroka
so nebesa odgovorila
„Kaj želiš postati
ko boš odrasla?“

Mati!

JANET CARLTON, Emily, Minnesota, ZDA
jjc@emily.net

Janet je napisala to pesem za svojega prvorojenega sina. Janet in njen mož John sta sedaj blagoslovljena z devetimi otroci, Ken, Emily, Sarah, Joel, David, Mark, Carol, Seth in Isaac.

Odkupljena ženskost

Moje odraščanje v ženskost je bilo spremljano s sramoto, bolečino in osamljenostjo. Nikogar ne morem resnično kriviti za to. Moja mama je izgubila svojo mamo pri starosti trinajstih let in ni imela nikogar, ki bi jo vodil v fineše ženskosti. Ko se je moja prva menstruacija pričela pri nežni starosti desetih let, je bila izgubljena in ni vedela kaj storiti. V roke mi je dala knjigo 'Kaj naj bi vsako dekle vedelo' in od tukaj naprej sem bila več ali manj prepuščena sama sebi.

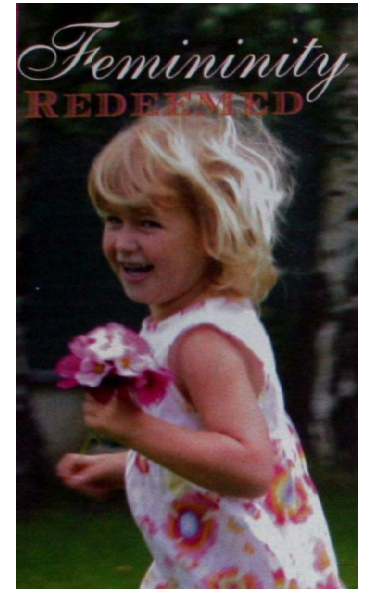
V svojih poznih najstniških letih mi je Bog dal razodetje tega kaj ženskost pomeni Njemu. Obrnil je sramoto v slavo in osamljenost v rastoče zaupanje, da pripadam Njemu – telesno, duševno in duhovno. V svojih zgodnjih dvajsetih letih Mi je dal Bogaboječega moža, ki me ljubi prav tako kot sem. Potrdil je mojo ženskost.

Ko je bil najin prvi otrok punčka, sem bila na začetku v skrbeh, da njej ne bom sposobna predati Božje vizije ženskosti. Podcenjevala sem Boga in Zoe-Mari (sedaj šest let). Hčerka je močno ženstvena in čudovita.

Zoe-Mari je bila stara okoli štiri leta, ko sem začutila, da sem noseča z najinim tretjim otrokom. Bila je očarana. Spremembe na mojem telesu so jo osupnile in veliko ur je z njeno punčko-igračko preživela v igranju 'mame', noseč jo pod njeno majico. Gledala sva knjige s fotografijami in diagrami predporodnega razvoja in je hitro razumela, da v moji maternici raste dojenček.

Prišel je eden od ključnih trenutkov moje nosečnosti, ko me je prosila, naj ji razložim kaj je to 'maternica'. Bog mi je pomagal razložiti, da je maternica kot gnezdo v ženskem telesu, ki sprejme in neguje dojenčka. Razložila sem ji, da ima tudi ona maternico in da ji bo Bog ob pravem času dal moža in tudi otroke. Poslušala me je s široko odprtimi očmi, za trenutek obstala in se potem kričeč pognala na posteljo in vpila: „Imam maternico! Imam maternico!“ medtem ko je skakala in mahala z rokami. Takoj po rojstvu njene sestre Abigaile, sem ponoči našla Zoe-Mari objokano. Ko sem jo vprašala, kaj je narobe, je odgovorila: „Tako sem žalostna, ker še ne morem biti mamica!“

Hvaležna sem Bogu, da me je izbral da: „Vzpostavil boš temelje prejšnjih rodov. Dobil boš ime Zazidalec razpok.“ ([Izaija 58,12](#)) Privilegij imam pomagati pri vzgoji mojih deklet v Božji ženskosti. Zoe-Mari bom razložila, da se njena maternica vsak mesec pripravlja za sprejetje dojenčka in če ne pride do spočetja, se prične menstruacija. Izliv krvi je način, kako si maternica 'čisti gnezdo', kadar ne pride do spočetja. Kakšen privilegij je učiti moja dekleta, da so ženske resnično plahe in čudovito ustvarjene.

LISL FAIR, Upington, Northern Cape, Južnoafriška republika

lislfair@gmail.com

Robert in Lisl sta starša Zoe-Mari, Victorja in Abigaile.

Štiri pod štirimi!

Kako zmorem?

Moji otroci so v spodnjem nadstropju pri njihovem dve ali triurnem dremežu. Sama sem zgoraj in uživam, kakor pravim temu, v svojem 'Času za zbranost!' Ko sva se z možem pred štirimi in pol leti poročila, ne morem reči, da je bila ravno najina ideja, da se tako hitro povečamo iz dveh na šest! Prihajam iz družine devetih otrok, med katerimi je enakomerna ali naravna razlika 21 do 24 mesecev. Nikoli si nisem predstavljala, da bo zame kaj drugače. Najini malčki so vsi prišli v razmaku 12 ali 15 mesecev!

Ob mnogih priložnostih ljudje komentirajo: „Imaš polne roke!“ Odgovorim jim: „Da, imam, toda veliko se zabavamo!“ Včasih se počutim kot otrok, ki ni nikoli odrasel, še posebno kadar se z mojimi otroci vzpenjamo in drsamo, gugamo, delamo piškote ali drug drugega brizgamo s cevjo. Na drugi strani imeti majhno 'dnevno nego,' kot je naša, zahteva veliko dela! Tukaj je nekaj namigov kako zmorem.

Urnik

Nikoli nisem bila tista, ki lahko prenese veliko hrupa. Med trenutki, ko sta dva ali celo trije otroci hkrati jokali, sem se počutila, kot da bo moje možgane razgnalo! Zaradi tega je urnik zame dober. Vendar so naši dopoldnevi precej izven urnika, vse tja do kosila. Otroci zjutraj vstanejo, ko se zbudijo, vsak se zbuja in vstaja na svoj način (razen če ga seveda ne prebudi drug brat ali sestra). Ko vsi vstanejo, skupaj zajtrkujemo.

Po zajtrku, napolnim pomivalni stroj in počistim kuhinjo, medtem ko se otroci igrajo. Če je vreme lepo, stopimo iz hiše na sveži zrak. Preostanek dopoldneva običajno preživim s pospravljanjem spalnic in kopalnic, igranjem, branjem, risanjem, itd. Čas za zgodbe je po kosilu.

Čas za zbranost

Otroci potrebujejo dremež! Moji otroci postanejo razdražljivi in težavni brez dobrega opoldanskega dremeža. Po času za igranje (upam da zunaj) in kosilu se usedemo in beremo zgodbo. Času za zgodbo sledi čas za dremež. To v vsakdanjiku igra pomembno vlogo, ker jim nudi čas za počitek in umiritev. Ko z branjem zaključimo, so običajno že zelo zaspani ali so že zaspali. Če ste šele pričeli s to navado, mogoče lahko traja teden ali dva, da jih privadite urniku. Nekaj prvih dni se lahko mečejo in obračajo dolgo časa, toda navsezadnje BODO zaspali. Ker to počnem vsak dan, se njihova telesa temu privadijo. Medtem, ko

otroci spijo, očistim dnevno sobo, poberem perilo in pričnem z večerjo. Nekaj časa imam tudi za branje Svetega pisma ali za pogovor s prijateljicami po telefonu ali e-pošti. Do takrat ko se otroci zbudijo, so stvari bolj ali manj pod kontrolo in hiša je precej čista.

Domača opravila

Glede na to kako je s hišnimi opravili, sem spoznala, da nekaj hitrega vsakodnevnega čiščenja ohranja stvari sveže in nikoli nimam dneva, ko bi morala opraviti dolgotrajno čiščenje. Nekajkrat tedensko zjutraj vzamem pločevinko s pripomočki za čiščenje ([Scrubbing Bubbles](#)) in grem nad kopalnico. Ostale dni uporabljam vlažno krpo in belilo (op. prev.: clorox – 5% raztopina natrijevega hipoklorida – močan oksidant za beljenje in dezinfekcijo) za brisanje talnih ploščic in okenskih stekel. Stranišča v naši hiši, še posebno če jih uporabljajo malčki, potrebujejo vsak dan kratko čiščenje z razpršilom za kopalnice. To traja okoli pet minut za eno kopalnico. S spalnico je podobno. Površino predalnikov skušam ohraniti brez šare, zato je brisanje prahu igračkanje. Vsak teden sesam.

Zložljiva vreča za perilo pomaga ohranjati stvari organizirane. Po eno imamo v vsaki kopalnici. Fantje se učijo, da ob času kopanja v vreče odložijo svoje umazane obleke, ostale stvari pa že tekom dneva. Močno priporočam tudi odstranjevalec madežev [Shout](#). Rešil je mnogo finih oblačil!

Poskušam jim preprečiti, da jedo v spalnicah ali dnevni sobi. Otrok mora jesti za mizo ali v svojem stolčku. Prigrizki so zunaj ali v kuhinji. To pomaga izločiti umazane prstne odtise na stenah, kavčih in povsod drugje. Po obrokih jim takoj, ko končajo z jedjo skušam očistiti lepljive roke.

Čiščenje dnevne sobe je vedno na zadnjem mestu. To počnem, ko otroci dremajo. Takrat to lahko naredim dvakrat hitreje in je ni potrebno ohranjati čisto kadar so zbudeni ter se igrajo! Za otroke je dobro, da se naučijo reda in čistoče, toda ne želim si da bi se počutili, kot da se ne morejo igrati. Večino igrač hranimo v naših zgornjih spalnicah v velikih škatlah za igrače. Otroci lahko stečejo gor in se tam igrajo in nered ostaja izven pogleda.

Trenutno delam (in verjetno še nekaj časa) na učenju otrok, da poberejo igračo in jo pospravijo. Medtem ko imam na eni strani čistilno kaprico, sem spoznala, da moji otroci potrebujejo priložnost za igranje in uživanje v življenju! Kaprico skušam ublažiti. Konec koncev je čisto srce mnogo bolj pomembno kot čista hiša! Na drugi strani pa bo učenje naših otrok dobre delovne etike močno vplivalo na njihovo prihodnost ter prihodnost njihovih otrok. Moja lastna mati nas je učila delati ter da hkrati pri tem uživamo! Nagrada za čisto hišo je vredna prizadevanja. Verjamem, da del učenja otrok delati predstavlja tudi to, da nas vidijo delati! Ko vidijo da oče in mati delata in pri tem uživata, bodo pristopili in tudi sami pomagali!

Osupla sem nad majhnimi opravili, katera naši malčki zmorejo! Ko se napijejo, svoje lončke položijo v lijak, zlagajo perilo in perejo oblačila, svoja oblačila pospravijo (če se predal odpre na lahko), odnesejo smeti iz kopalnice in naredijo

mного drugih preprostih drobnih opravil. Preden sem bila poročena, sem zunaj pomagala prijateljici, ki je bila poročena in je imela mnogo majhnih otrok. Spominjam se, da sem bila zelo nagovorjena, ko sem videla njeno štiri letno hčerko, kako je izpraznila sušilni stroj in zložila perilo!

Čas za obroke

Trudimo se jesti zdravo, večinoma doma pripravljene obroke, toda kar velik izziv je imeti obrok na mizi do pol šestih, še posebej ob ducatu prekinitev s katerimi se matere soočamo! Trudim se s pripravo jedi v 30 do 60 minutah; makaroni in solata, nadevane palačinke, piščanec z jabolčno solato, pečeni sirovi sendviči, mesne kroglice, riž in solata, itd. Blagoslovljena sem, ker imam moža, ki ni izbirčen in s hvaležnostjo poje kar mu ponudim. Zelo sem hvaležna za pomivalni stroj, ki vsak dan zvesto opere mnogo umazane posode.

Urjenje

Najpomembnejši vidik upravljanja urejenega gospodinjstva je učenje naših otrok. Medtem ko vem, da sta disciplina in opominjanje potrebna, verjamem, da obravnavanje naših otrok s spoštovanjem in dostojanstvom pomaga, da odrastejo do popolnosti kakršno pričakujemo od njih. Mnogo raje bi imela svoje otroke iz srca ubogljive, kot pa ubogljive iz strahu pred kaznovanjem! Če želimo, da nas naši otroci spoštujejo, moramo tudi mi postopati z njimi s spoštovanjem. Če si z našimi otroci želimo prijateljstva, jih moramo obravnavati kot dobre prijatelje.

Moj mož me pogosto spomni: „Midva vzgajava može in ne otroke!“ Včasih se borim obdržati svoj glas miren in odločen, toda videla sem veliko bolj ugodne rezultate na ta način, kot pa z uporabo jeznega glasu. Pred kratkim je Gospod na moje srce vtisnil verz: „Tvoja skrbnost ali ponižnost me dela velikega.“ ([2 Samuel 22,36](#)) Kot je Gospod mil, usmiljen, potrpežljiv in odpustljiv do nas, tudi mi bodimo do naših najmlajših.

Vem, da Gospod daje posebno milost, tistim izmed nas, ki imamo otroke blizu skupaj. Blagoslovljeni smo z dojenčki, ki brez težav potujejo, jedo in dobro spijo! To pripisujem Gospodovi milosti! On je zvest in nas podpira v Njegovih večnih rokah!

Materinstvo je velik izziv, toda tudi velika življenjska pustolovščina! Nekega dne upam, da bom svoje otroke predstavila Kristusu kot zveste služabnike, ki ga ljubijo in mu služijo. Oni bodo moj dar Kristusu!

CECILY CARROLL, Abingdon, VA, ZDA
gccarroll@ls.net

Najini dragi malčki so Gabriel (3 ½) , Joshua (2 ½), Sarah (2 ½) in Michael (5 mesecev).

Je to mogoče?

Kako shajaš z ljubeznijo? Preprosto je ljubiti ljudi, kadar so do tebe prijazni, kajne? Lahko je čutiti občutek, da ste 'zaljubljena' v svojega moža, kadar je do vas prisrčen. Lahko je ljubiti vaše otroke, kadar se pravilno vedejo. Toda kaj se zgodi kadar prijatelji in družina za vašim hrbtom o vas govorijo umazane stvari? Kako se počutite, kadar je vaš mož prepirljiv ali celo sovražen? Ali mogoče celo nezainteresiran za vas? Čutite, da vas nima več rad in da je vaša ljubezen šla z njim skozi vrata. Kaj pa kadar vas vaši otroci spravljajo ob pamet? Kaj če vas ne spoštujejo ali vas celo zmerjajo? Kaj storite takrat?

Če bi bila ljubezen odvisna od tega kako ljudje reagirajo na nas, ne bi preživel. Mnogo odnosov je težkih. Včasih je lažje čutiti sovraštvo, kot pa ljubezen. Toda brez ljubezni bi družinsko življenje razpadlo. Prepričana sem, da ste seznanjeni z različnimi grškimi besedami za ljubezen. Prva je *eros*, kar je spolna ljubezen. Ta daje radost čutilom. To je od Boga dana ljubezen, toda ta vrsta ljubezni ni dovolj, da bi obdržala zakon skupaj celo življenje. Potrebna je druga vrsta ljubezni – *phileo*, *storge* (kar je podobno *phileo*) in *agape*.

Phileo je nežna vdana ljubezen. To je ljubezen katero čutimo z našimi čustvi. Kadar je Pavel starejše ženske opominjal, naj poučujejo mlajše ženske, da bodo 'ljubile svoje može in ljubile svoje otroke,' je uporabljal besedo *phileo*. Bog želi, da so žene vdane svojim možem. Želi, da sta si najboljša prijatelja. Želi, da matere nežno ljubijo svoje otroke, da jih vzgajajo, tolažijo in hranijo. Nekateri zakoni živijo skupaj srečni celo življenje, ko drug drugemu oba izkazujeta *phileo* ljubezen. Toda ko se *phileo* ljubezen v moškem ali ženski konča, potem nastanejo težave. Takrat potrebujemo drugo vrsto ljubezni.

Ta druga vrsta ljubezni je bila pred Jezusovim prihodom v grški literaturi redkokdaj omenjena. On nam je predstavil ljubezen, ki gre preko naravnih občutkov in strasti. Božja ljubezen je *Agape* ljubezen. Tak je v pravem pomenu značaj Boga. Tudi kadar je zlorabljen in osovražen, *Agape* ne neha ljubiti. Še vedno ljubi, četudi je oseba grda ali strašna. *Agape* ljubi, ker stremi za ljubeznijo, medtem ko *phileo* ljubi glede na to kaj čutimo. *Agape* ljubi na slepo, medtem ko je *phileo* pristranski. *Agape* ljubi brezpogojno, medtem ko *phileo* pogojno. *Agape* ljubi kljub, medtem ko *phileo* ljubi zaradi. *Agape* ljubezen nikoli ne odpove, medtem ko *phileo* ljubezen pogosto odpove.

V zakonu in družinskem življenju sta potrebna oba, *phileo* in *agape*, seveda pa tudi v vseh ostalih odnosih. Bog je ljubil svojega sina Jezusa Kristusa s *phileo* in *agape* ljubeznijo. Če želimo imeti uspešen zakon, ali da smo sposobni ljubiti vpricho rane in zavrnitve, moramo *phileo* ljubezni dodati še *agape* ljubezen. Za dolgo vleko je potrebna *agape* ljubezen.

Peter nas naganja da k naši človeški vdani ljubezni dodamo *agape* ljubezen; „pravi pobožnosti bratoljubje (*philadelphia*), bratoljubju ljubezen (*agape*).“ (2. Petrovo pismo 1,7 in 1. pismo [Tesaloničanom 4,9](#)).

Agape ljubezen ni v meni ali tebi! Agape ljubezen je samo v Jezusu Kristusu. V [1 Timoteju 1,14](#) govori o „ljubezni, ki je v Jezusu Kristusu.“ Osupljivo odkritje je, da Jezus Kristus živi v meni in v tebi! Ker On živi v nas s svojim Svetim Duhom, je v nas agape ljubezen! V Kristusu lahko ljubimo z agape ljubeznijo! To je nadnaravno. Lahko verjamete? Ko to verjamemo, potrdimo in priznamo in hodimo v veri, lahko ljubimo neprijazne, ljubimo kadar smo zlorabljeni, ljubimo ko smo zavrnjeni, ljubimo kadar nas zaničujejo. Oh, moč odkupitve. Jezus Kristus nas ni samo odkupil naših grehov, temveč je v nas prisoten Sveti Duh z vso Njegovo ljubeznijo, radostjo, mirom in veliko potrpežljivostjo.

Agape ljubezen se ne da opisati v eni besedi. Med branjem Nove zaveze sem spoznala preko trideset opisov agape ljubezni. Pridružite se mi, da skupaj odkrijemo o čem govori agape ljubezen.

Nehlinjena ljubezen

Agape ljubezen ni hinavska. Knox-ov prevod jo imenuje: „ljubezen, ki ni pod vplivom.“ Nanjo ne vplivajo okoliščine ali obnašanje osebe.

Pristna in iskrena ljubezen

V [Rimljanih 12,9](#) (AMP) pravi: „[Naj bo] vaša ljubezen pristna (resnična stvar)“ (tudi [2 Korinčanom 8,8](#) „...pristnost vaše ljubezni“)

Služiti z ljubeznijo

„Marveč drug drugemu služite z ljubeznijo“ ([Galačanom 5,13](#) EKU). Beseda služiti je *doueuo* kar pomeni služiti kot suženj. Mi ne služimo zato ker smo sužnji. Služimo, ker ljubimo. Velikokrat se počutim premagano z opravi s katerimi se kot mati soočam. Tu je še veliko za storiti. Vsak ljubeček majhen otrok doda več dela. Vaš mož pričakuje da storite to in ono. Spremenite vaše mišljenje. O sebi ne razmišljajte kot o služabniku. Mislite ljubezen. Ljubezen ljubi služiti. Ljubezen služi z navdušenjem.

Potrpežljiva ljubezen

„V ljubezni prenašajte drug drugega.“ ([Efežani 4,2](#)). Potrpežljivost pomeni tudi potrpeti in shajati s tistimi, s katerimi je naporno shajati! Pomeni, da potrpežljivo prenašamo posebnosti, ki nas dražijo. Ta vrsta ljubezni ljubeznivo prenaša slabosti tistih v vašem domu. Rada imam Way-ov prevod: [1 Korinčanom 13,4](#), „Ljubezen je dolgo-potrpežljiva.“ (Mimogrede, [Arthur Way-jev](#) prevod je zelo natančen prevod, tiskan preko več kot 100 leti)

Ljubezen izgrajuje

„Ljubezen izgrajuje.“ ([1 Korinčanom 8,1](#); [Efežanom 4,16](#)). Ljubezen ne potegne navzdol. Izgrajuje. Agape ljubezen izgrajuje in spodbuja vašega moža celo takrat,

kadar so vse kar lahko vidite le njegove slabosti. Ljubezen gleda onstran napak in najde dobre stvari v potrditev in spodbujanje. Agape ljubezen z navdušenjem izgrajuje in spodbuja vsakega izmed vaših otrok.

Bogata ljubezen

„Rast in preoblike v ljubezni, s katero ljubite drug drugega ([1 Tesaloničanom 3,12](#)) Agape ljubezen ni običajna ljubezen. Tudi ni ljubezen 'polna do roba.' To je ljubezen, ki 'teče čez rob!' Grški pomen besede abound je *perisseuo*. To je osupljiva beseda. To pomeni 'super-bogat, prekomeren, povečan, imeti dovolj za dati na stran'. To me spominja na nekaj, kar sem pred leti prebrala: „Če malo ljubezni ni učinkovito, povečaj dozo.“ Samo kanček ljubezni v mnogih situacijah ni dovolj. Zmagate lahko samo z ogromno mero ljubezni. Samo bogata ljubezen preplavlja.

Tolažilna ljubezen

V [Filipijanih 2,1-2](#) govori o „moči tolažilne ljubezni.“ Oh, blaženost tolažilne ljubezni.

Združujoča ljubezen

Agape ljubezen ima moč združevati skupaj hladna in odtujena srca. ([Kološanom 2,2](#)) Preverite!

Napor iz ljubezni

Ljubezen ni samo nežen občutek. Svojo ljubezen dokazujemo s težkim delom da blagoslovimo tiste, katere nam je Bog dal v našo družino. Pavel jo v [1 Tesaloničanom 1,3](#) imenuje „napor ljubezni“. Bodite ohrabljeni. Ko se po težkem delu zaradi skrbi za vašo družino počutite popolnoma izčrpani, se spomnite, da je vaše težko delo napor iz ljubezni! Delo je ljubezen; in ljubezen je delo! Ni jalovo. Bog opazi. V pismu [Hebrejcem 6,10](#) (KJV) pravi: „Bog seveda ni krivičen, da bi pozabil na vaše delo in napor ljubezni, ki ste jo izkazali njegovemu imenu, ko ste stregli in še strežete svetim.“ Lahko smo spodbujeni iz [1 Janez 3,18](#): „Otroci, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.“ Beseda dejanju pomeni 'težko (naporno, mučno) delo'. Na ta način mi kažemo našo ljubezen. Z garanjem in težkim delom za tiste, ki jih imamo radi. Way-jev prevod to imenuje: „Vaše težko delo je rojeno iz ljubezni“. Knox-ov prevod pravi: „Pokažimo našo ljubezen z resničnim testom v dejanju...“ Lahko bi ji rekli tudi 'akcijska' ljubezen. To niso samo besede, temveč dejanja.

Čista ljubezen

Izpolnitev Božjih zapovedi je ljubezen, katera priteka iz čistega srca. Way-ov prevod v [1 Timoteju 1,5](#) pravi: „Konec in cilj Božje zapovedi pa je prižiganje

ljubezni, kakršna izvira iz čistega srca, dobre vesti in iskrene vere.“ [1 Peter 1,22](#) nam predpisuje, da ljubimo drug drugega s čistim srcem.

Odpuščajoča ljubezen

„Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam (nam) Bog milostno odpustil v Kristusu.“ ([Efežanom 4,32](#)) Ljubezen ni ljubezen ki ne odpusti. Tudi ko se je Jezus soočil z večjimi zlorabami, kot jih človek lahko pretrpi, je rekel: „Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.“([Luka 23,34](#)).

Nezaslužna ljubezen

[Rimljanom 5,7-8](#), „Teško namreč, da bi kdo umiral za pravičnega: morda bi si kdo še upal umreti za dobrega. Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.“ Bog nas ljubi, ne zato ker zaslužimo Njegovo ljubezen, temveč ker je On ljubezen. Njegova ljubezen ostaja v nas po Svetem Duhu, potemtakem tudi mi ljubimo, ne ker bi ljudje zaslužili, temveč ker si ne moremo pomagati da ne bi ljubili. Ljubimo, ne glede ali je oseba vredna naše ljubezni. To je agape ljubezen.

Strastna ljubezen

V [1 Peter 1,22](#) nam govori da „se goreče ali neprestano in iz čistega srca ljubite med seboj.“ Preberite tudi [1 Peter 4,8](#). Drugi prevodi nam pomagajo bolje razumeti kaj pomeni strastno – pristrčno, intenzivno, iskreno, iz globine srca, pristrčno z vso tvojo močjo, kot da bi bilo od tega odvisno tvoje življenje. Agape ljubezen ni dolgočasna. Ne ljubimo s polovico srca, temveč z vsem srcem!

Ljubezen, ki nikoli ne obupa

To ljubezen vidimo razkrito v Jezusu, ko v [Janez 13,1](#) pravi: „in ker je vzljubil svoje, ki so bili na svetu, tem izkazal ljubezen do konca.“ Preprosto je ljubiti nekoga na začetku, toda ko postanejo težavni, kljubovalni, odklanjajo sprejemanje ljubezni, nas skuša, da bi obupali. Naravna ljubezen zlahka obupa. Toda samo agape ljubezen, ne glede na karkoli, do konca nadaljuje z ljubeznijo.

Pavel pravi v [2 Korinčanom 12,15](#): „Sam bom prav rad razdajal in celo sam sebe bom do konca razdal za vaše duše. Ali me boste zato manj ljubili, če vas jaz toliko bolj ljubim?“ Mogoče ste tudi vi to doživeli. Izlivate ljubezen, toda ne vrača se. Ne obupajte. Še naprej ljubite. In še boljše, povečajte vašo ljubezen.

Hoja v ljubezni

[Efežani 5,2](#) (KJV) pravi: „Hodite v ljubezni kot tudi Kristus ljubi nas in je daroval sam sebe za nas...“ Ljubezen ni mirujoča. Ni nekaj, kar bi ob pričetku dneva pustili zadaj. Vsako jutro naj bi z nami hodila v kuhinjo. Hodila naj bi z nami ves dan, še

posebej takrat ko situacije postanejo težke. Hodila naj bi z nami kamorkoli gremo. Všeč mi je Way-ov prevod: „Hodi, po poteh ljubezni, ljubi kot Mesijeva ljubezen za nas...“

Poskočna ljubezen

[2 Korinčanom 8,7](#) pravi: „No, kakor ste v vsem nadvse bogati – in naši ljubezni, ki ste je deležni, tako se izkažite tudi v tem delu milosti.“ Še enkrat pogledam Way-ev prevod tega Pisma: „Napolnite se do preobilja... ljubezni, ki preskakuje iz vaših src v mojega...“ Kako razburljiv opis ljubezni. Razmišljam o žabi kako skače iz ene na drugo skalo. Si lahko zamislite ljubezen, ki v vaši družini preskakuje iz enega srca na drugega? To je celo več, kot Hoja v ljubezni. Poskočna ljubezen je zveneča, utripajoča, prekipevajoča. Ne more ostati v srcu. V okviru doma neprenehoma skače iz enega člana na drugega. Molite, da vam Bog napolni vaša srca s poskočno ljubeznijo do drug drugega. Temu pravimo razburljivo življenje!

Disciplinirana ljubezen

[1 Peter 1,22](#) [Knox-ov](#) prevod (op. prev.: prevod iz latinske Vulgate) govori: „Operite vaše duše z disciplino ljubezni...“ Ljubezen zahteva disciplino. Živeti nedisciplinirano ljubezen je sebično. To ni razmišljanje o drugih, temveč samo o sebi. Pozno vstajanje, dopuščanje kopičenja drobnih gospodinjskih opravil in dopuščanje, da postane zaradi nedisciplinirane ljubezni dom neurejen, ni ljubezen. Disciplinirana ljubezen zagotovi, da so obroki pravočasno pripravljene. Zagotovi, da so obroki okusni in hranljivi. Zagotovi urejen dom tako, da vsi v tem domu uživajo življenje. Četudi to zahteva napor, bo prava ljubezen disciplinirana, da obdrži stvari čedne v blagoslov vseh v domu.

Požrtvovalna ljubezen

[1 Janez 3,16](#) pravi da: „Ljubezen spoznavamo po tem, da je On dal življenje za nas. In tako smo tudi mi dolžni dati življenje za brate.“ Jezus je odkril čisto agape ljubezen, ko je On, ki je bil Bog, dal Svoje življenje za nas, ki smo bili grešniki. To je največja požrtvovalna ljubezen. In potem nas On na isti način prosi, da damo svoje življenje za druge. To seveda ne pride naravno, ali pač? To je samo takrat, kadar mi dovolimo Božji agape ljubezni, da deluje v naših življenjih, da mi lahko hodimo v požrtvovalni ljubezni.

Zmagovalna ljubezen

[Rimljanom 8,37-39](#): „Toda v vseh teh preizkušnjah zmagujemo po njem, ki nas je vzljubil. Kajti prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči, ne visokost, ne globokost ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Jezusu Kristusu, našem Gospodu.“ Nič nas ne more oddvojiti od Božje ljubezni. Niti težke okoliščine, niti težavna razmerja! Toda še bolj presenetljivo, če smo ponovno rojeni v Svetem

Duhu je ta zmagovalna ljubezen v nas. Nič je ne more ustaviti.

Potrpežljiva ljubezen

„Ljubezen je potrpežljiva“ ([1 Korinčanom 13,4](#)). Grška beseda za potrpežljivo ljubezen je *makrothumeo* kar pomeni 'biti potrpežljiv je nasprotno od biti nagle jeze; potrpeti potrpežljivo je nasprotno od obupa; in se uporablja za vadbo potrpežljivosti do ljudi.' Kako lahko je postati nepotrpežljiv do tistih, ki jih ljubimo. Oni ne dosegajo naših standardov. Tako dolgo traja, da nekaj naredijo. Ne doumejo tega, kar jih skušamo naučiti. Razkačijo nas. Toda Božja agape ljubezen, ki prebiva v nas, je polna potrpežljivosti. Namesto čakanja v obupu, čaka v upanju, verjame, da Bog deluje in da bo delal, da izpolni Njegov namen.

[Jakob 5,7-10](#) nam daje vpogled kmeta, ki ima 'dolgo potrpežljivost' in čaka na žetev svojega semena. Na isti način pogosto potrebujemo dolgo potrpežljivost, ko čakamo, da bi videli Božje delo v tistih katere ljubimo. Namesto, da postanemo nepotrpežljivi in potrti, zahtevajte obljubo [Filipižanom 1,6](#): „Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa.“ Vsak dan se zahvaljujte Gospodu za dobro delo, katerega On dela v vaših možeh in vaših otrocih.

Dobrotljiva ljubezen

„Dobrotljiva je ljubezen.“ ([1 Korinčanom 13,4](#)) Beseda v grščini je *chresteumai* in pomeni 'postopati kot z nekom iz lastne družine, samega sebe pokazati uporabnega, ravnati dobrohotno'. Nek pisatelj je rekel: „Lahko daješ brez ljubezni, toda ne moreš ljubiti brez dajanja.“ Ljubezen daje! Neprenehoma daje. Ljubezen daje otipljiva darila, toda ljubezen daje tudi ponovno jamstvo, vzpodbudo, nasmeh in objeme. In najbrž je največji dar katerega daje ljubezen - čas! Čas je darilo-ljubezni. „Ljubezen nenehno daje, odpušča, prestaja in medtem ko živi, daje! Zato ima ljubezen prednost, da daje in daje in daje!“

Moramo si zapomniti, da dajemo tudi prijazne besede. Pričevanje ženske iz [Pregovori 31,26](#) je „dober pouk je na njenem jeziku.“ (op. prev.: KJV: Na njenem jeziku je zakon dobrote). To je zakon ljubezni. Beseda dobrota je v tem Pismu hebrejska beseda *chesed* in je ena najpomembnejših besed v Stari zavezi. Je v tesni zvezi z besedo 'milost' v Novi zavezi. Opisuje Božjo nezmotljivo ljubezen, dobroto, vdanost, ljubeznivost, usmiljenje in milost do nas. To je zvrst besednega zaklada, ki naj bi se ljubeznivo izlival iz našega jezika. Naj nam Bog pomaga!

Ponižna ljubezen

„Ljubezen ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje.“ ([1 Korinčanom 13,4-5](#)) Ponižnost je odkritje ljubezni. Ljubezen je bila tista, ki je povzročila, da je Jezus, ki je bil Bog, naredil sebe brez ugleda, postal služabnik, sebe ponižal in postal pokoren do smrti na križu. ([Filipižanom 2,7-8](#))

Vljudna ljubezen

„Ne da se razdražiti.“ ([1 Korinčanom 13,5](#)) Ljubezen ne govori razdraženo, temveč je vedno vljudna in prijetna. Je vedno spodobna in nima obnašanja lovljenja.

Nesebična ljubezen

„Ljubezen ni samo-sebe iščoča.“ ([1 Korinčanom 13,5](#) NIV) Nov Živi prevod (op. prev.: New Living Translation) pravi: „Ljubezen ne zahteva svoje lastne poti.“

Ne-izzivalna ljubezen

„Ni zlahka razdražena.“ ([1 Korinčanom 13,5-6](#) KJV) Ne da se je zlahka razdražiti. Se ne odzove zelo jezno. Ni občutljiva ali bodičasta. Ne dopušča prizadetosti.

Radodarna ljubezen

„Ljubezen si ne beleži hudega. Ne veseli se krivice, razveseljuje pa se resnice.“ ([1 Korinčanom 13,5-6](#) NIV). To je izziv, kajne? Meso uživa v spominjanju na rane in izgovorjene zlobne besede, toda agape ljubezen odpušča in pozablja. Izbriše shranjeno. Včasih mora zapise dnevno brisati. Mogoče več kot enkrat dnevno!

Zaščitniška ljubezen

„Vse prenaša.“ ([1 Korinčanom 13,7](#)) Beseda „prenaša“ je *stego* in prihaja iz korenške besede 'prekriti s streho, pokriti s tišino, zaščititi ali ohraniti z zaščito, obzirnostjo.' Resnična ljubezen ni vodena. Pri svojih otrocih morda ne bomo vedno priljubljeni kadar jim preprečimo gledanje določenih filmov ali jih ustavimo da bi šli na določene kraje, toda njihove duše preveč ljubimo, da bi jim dovolili da jih hudič vara. Mi jih ščitimo (ne samo njihova telesa, temveč njihovo mišljenje, čustva in duše) četudi moramo mogoče prenašati prvi, najtežji del njihovega pritoževanja.

Prva prioriteta!

Bog, Večni Bog je ljubezen.

Hrepenite torej da bi bil večni dar tista edina stvar ki je gotova in bo obstala tista edina valuta, ki bo veljavna v vesolju, ko bodo vse druge valute vseh narodov sveta neuporabne in necenjene.

Predali boste sebe mnogim stvarem, predajte sebe najprej Ljubezni.

Henry Drummond

Verujoča ljubezen

„Vse veruje.“ ([1 Korinčanom 13,7](#)) Moj dragi oče (ki je nedavno preminul) je vedno verjel vame. Verjel je, da bom hodila pravično za Boga. Verjel je, da bom naredila velike stvari za Boga. Jaz nisem verjela vase, toda on je verjel vame. Njegova vera vame mi je pomagala dvigniti se nad moje lastne neustrezne občutke o sebi. Agape ljubezen verjame v vašega moža in otroke, četudi ne vidite pred seboj nobenega dokaza.

Za hojo v agape ljubezni potrebujete vero. Tega ne moremo storiti v mesu. Mnogokrat smo, kot da smo ostali brez občutkov ljubezni. Izpuhteli so skozi okno! Ne skrbite. Sedaj lahko računamo na Božjo ljubezen, da bo govorila ljubezen, dajala ljubezen in nasmehljive ljubezni. Da, četudi naše meso čuti ravno nasprotno. Z vero moramo govoriti besede ljubezni. Pogostokrat se ne „počutimo“ zaljubljeni v svojega moža, temveč v veri lahko kadarkoli rečete: „Ljubim te.“ Ko priznate ljubezen, se bodo vaši občutki spremenili v ljubezen. Ljubezni ne merite s svojimi občutki. Agape ljubezen nima nič opraviti z občutki. Ljubiti - to je obveza.

Vera in ljubezen sta dvojčka, narejena drug za drugega. V pismu [Galačanom 5,6](#) govori o „veri, ki deluje po ljubezni.“ Beseda 'deluje' je v grščini *energeo* iz katere smo dobili našo besedo 'energija.' Z drugimi besedami se vera okrepi ali aktivira po ljubezni. Ljubezen se okrepi po veri.

Upajoča ljubezen

Ljubezen „vse upa.“ ([1 Korinčanom 13,7](#)) Ljubimo v upanju raje kot da bi obupali. Ljubezen nikoli nikogar ne označi kot brezupnega!

Vztrajna ljubezen

Ljubezen „vse prestane.“ ([1 Korinčanom 13,7](#)) Ste opazili, da pravi vse stvari? Na pomoč! Kaj to res pomeni VSE stvari? Tako pravi. Phileo ljubezen mogoče ne vzdrži dolge vleke. Mogoče prenese nekaj stvari, toda ima omejitve. Agape ljubezen prenese vse stvari. Dandanašnji v naših cerkvah ne bi videli toliko razpadlih zakonov, če bi pari doumeli, da v njihovih srcih lahko vlada Božja, vztrajna agape ljubezen. Poznam meni zelo drag par, ki sta bila poročena preko štirideset let. Zgodnja leta njunega zakona so bila travmatična, ranljiva in brezupna. Toda izvlekla sta se. Nista verjela v razvezo. Bog je izkazal čast njunemu vztrajanju in tekom let je Božja ljubezen njuna srca spojila skupaj. Sedaj v poznih letih njunega življenja žanjeta nagrado z uživanjem čudovitega ljubezensko/prijateljskega zakona.

[William Barclay](#)-ov prevod tega Pisma pravi: „Ljubezen lahko prenese vse vrste postopkov“ in Nova Angleška Biblija (The New English Bible) pravi: „Ničesar ni s čimer se ljubezen ne bi mogla soočiti.“ Oh! Naravna ljubezen ob moževi zlorabi ali celo zlorabi otrok izpuhti. Samo agape ljubezen lahko to prenese. Vedno se moramo opominjati, da je agape ljubezen Božja ljubezen in če smo ponovno rojeni iz Svetega Duha, ona ostaja v nas! Ona je naša!

Ljubezni nikoli ne spodleti

„Ljubezni nikoli ne spodleti.“ ([1 Korinčanom 13,8](#) AMP) Ne morem napisati boljše razlage, kot J.B.Philip-ov prevod: „Ljubezen ne pozna meja v svojem vztrajanju, ni konca njenemu zaupanju, ni izginevanja njenemu upanju; lahko vse preživi. To je pravzaprav edina stvar ki stoji, ko vse ostalo pade.“

Ljubezen, ki ostane

„Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen.“ ([1 Korinčanom 13,13](#)) Ljubezen, ki ostane ne sovraži enega dne in ljubi naslednjega. Ostaja ista in ostaja do konca, ne glede na občutke.

Ljubezen brez strahu

„V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah.“ ([1 Janez 4,18](#)) Agape ljubezen se ne boji ljubiti. Se ne boji zase. Nadaljuje z ljubeznijo v obraz situacijam, ki bi naravno povzročile strah. Najina hčerka v svojem članku, *A Different Road* ([Above Rubies # 72](#)) govori o materinstvu brez strahu, kjer ljubi z Božjo ljubeznijo ne glede na okoliščine, katere bi jo lahko čisto preprosto naredile boječo. Knox-ov prevod [1 Janez 4,18](#) pravi: „Ljubezen nima prostora za strah; in zares ljubezen izžene strah kadar je popolna ljubezen... Oseba, ki je še vedno v strahu, še ni dosegla polne mere ljubezni.“

Ljubezen Svetega Duha

„Ker je Božja ljubezen izlita v naša srca po Svetem Duhu, ki nam je bil dan.“ ([Rimljanom 5,5](#)) Če si ponovno rojen, Sveti Duh stalno prebiva v tebi; če stalno prebiva v tebi, se Božja ljubezen izliva v tvoje srce. Beseda 'izliva' prihaja iz Hebrejske besede *shad*, kar pomeni 'prsi'. Govori o prelivanju požrtvovalne in materinske ljubezni.

Zakaj se sedaj ne ustaviš in potrdiš teh besed glasno: „Božja ljubezen je prelita v moje srce po Svetem Duhu.“ Ste opazili, da pravi JE. Ne pravi: 'Mogoče.' Ne pravi: 'nekega dne, ko boš prišel v nebesa.' Pravi, da JE prelita v tvoje srce prav sedaj! Da, celo kadar čutiš ravno obratno. To čudovito resnico je pomembno priznati na ves glas. Ko to storite, bo postala bolj in bolj vaša osebna izkušnja.

Reakcijska ljubezen

Prispeli smo do zadnje točke. Bila sem prepričana o vsaki izmed točk teh odkritij agape ljubezni. Toda bolj kot o vsem tem, mi Bog govori o reakcijski ljubezni. Kaj s tem mislim? Želim, da v mojem življenju postane navada, da reagiram z ljubeznijo. Reagiranje z ljubeznijo na vsak tresljaj, besedo, negativno dejanje, zlorabo ali ranjenje. Kakšen izziv! Kadar udarimo ob kozarec, kaj se polije iz njega? Kar je v kozarcu! Na isti način se bo, karkoli je v meni, izlilo ven. Moje hrepenenje je, da kadar sem napačno dotaknjena, kadar stvari ne gredo po moje, kadar so

izgovorjene besede ki bi me običajno razjezile, da bi se avtomatično odzvala z ljubeznijo.

Jezus nam je dal primer. On je reagiral z ljubeznijo in odpuščanjem. On nam je naročil, naj na naše sovražnike reagiramo z ljubeznijo. ([Matej 5,39-44](#))

Pavel nam je dal primer. Ko je bil zasramovan, se je odzval z blagoslovom. ([1 Korinčanom 4,12](#))

Peter nam govori, da ne vračamo hudega s hudim ali trde besede s trdo besedo, temveč se namesto tega odzovite z blagoslovom. ([1 Peter 3,9](#))

Kako to lahko storim? Prav gotovo tega ne morem s svojimi zemeljskimi lastnostmi. To se zgodi samo z močjo Svetega Duha. Presenetljiva resnica je, da sem napolnjena z ljubeznijo Boga, ker je Sveti Duh ta, ki v meni živi.

Potemtakem je mogoče.

NANCY CAMPBELL

Nadaljnji pisemski odlomki

Nehlinjena ljubezen,

[Rimljanom 12,9](#); [2 Korinčanom 6,6](#); [1 Peter 1,22](#).

Bogata ljubezen

[2 Korinčanom 8,7](#), [Filipljanom 1,9](#), [2 Tesaloničanom 1,3](#).

Požrtvovalna ljubezen

[Rimljanom 5,8](#), [Efežanom 5,25](#).

Verujoča ljubezen

[Efežanom 1,15](#), [6,23](#), [Kološanom 1,4](#), [1 Tesaloničanom 3,6](#), [5,8](#), [2 Tesaloničanom 1,3](#), [1 Timoteju 1,5](#) in [2,15](#).

Reakcijska ljubezen

[3 Mojzes 19,18](#), [Pregovori 20,22](#), [24,29](#), [Matej 5,44](#), [Rimljanom 12,14](#), [17](#), [1 Tesaloničanom 5,15](#).

„Hočem otroka!“

„Kjer je resnično ugleden mož, je bila tam najprej dobra mati.“

J.H.Jowett

Slika: Tom in Misha z njunimi otroci, Ellen (11), Corbin (9), Lydia (4), Josiah (8 mesecev) in Nadra (7 mesecev).

Bilo je sončno jesensko popoldne [2002] ko sva se z možem z roko v roki sprehajala po ulicah privlačne nakupovalne vasi. Globoko sem zajela sapo in k sebi priklicala pogum, da bi mu povedala: „Hočem otroka.“

„Potem si ga omisli,“ se je odzval, misleč da govorim o precenjeni igrači z videzom realistične otroške punčke. Poskusila sem ponovno: „Ne, želim si otroka.“ Zavzdihnil je: „Videti so ostudne, toda če si želiš eno, si jo vzemi.“ „NE,“ sem ostro odgovorila z več energije: „Ne razumeš, hočem otroka.“ Zagotovo sem pridobila njegovo pozornost. Lahko bi po zardeli koži na njegovem obrazu povedala, da sedaj razume kar sem rekla.

„Ti si želiš kaj!“ je vzkliknil. „Ali govoriš o resničnem dojenčku?“

„Da,“ sem se boječe nasmehnila.

„Napaka,“ je rekel, „ali si pozabila na mojo sterilizacijo (vasectomy), da ne bi imela več otrok. Strinjala si se s tem in ne nameravam iti na obratno sterilizacijo!“ Zapomnila sem si. Dogodki zadnjih nekaj let so preplavili moj spomin. Spomnila sem se radosti, ko sva postala nova kristjana. Spomnila sem se svojih kroničnih težav z zdravjem in naraščajočih težav s predpisovanjem zdravil, katere sem jemala. Na koncu sem ponovno sprejela najino odločitev, da zame ne bi bilo 'zdravo' imeti še kakega otroka. V tišini sva nadaljevala sprehod po ulici in odločila sem se, da o tej temi ne bom več ponovno spregovorila.

Navsezadnje sem prišla k svojemu prijetnemu in potrpežljivemu možu z idejo o posvojitvi. Nekaj časa je dopuščal moje nagajanje in mi potem prijazno rekel, da ni odprt za idejo o posvojitvi in da je srečen z dvema otrokoma, katera nama je dal Bog. Odnehala sem in pričela moliti naj Bog spremeni njegovo mišljenje ali pa mi odvzame željo po nadaljnjih otrocih. Celo otroka sta molila da Bog omehča očetovo srce glede posvojitve.

Nekega dne je, kot strela iz jasnega, prišel domov iz dela in objavil da želi posvojitve. Moja otroka sta z navdušenjem skakala gor in dol, jaz pa sem zaprla

oči in se zahvalila Gospodu. Naslednji teden sva se srečala s posvojitvenim zastopnikom in v dveh tednih smo se v Ohiu soočili z rojstno materjo. Sedem mesecev od dneva, ko smo se odločili za posvojitev smo v naših rokah držali našo novo dojenčico. Radost nad radostmi! Moje hrepeneče roke so ponovno držale dojenčka!

Naslednjih nekaj let sem bila zaposlena z vzgajanjem treh otrok, šolanjem na domu in se trudila v borbi s svojimi kroničnimi zdravstvenimi težavami. V tem času sva se resnično pričela opirati na Gospoda in ga prosila, naj On vodi najina življenja. Vsak večer po večerni pobožnosti sva s Tomom prosila Gospoda, naj nama pokaže najine skrite grehe. Bog nama jih je razodeval enega za drugim.

Najprej nama je pokazal, da ne skrbiva za najina templja (op. prev.: najina telesa; glej [1 Korinčanom 6,19](#)) in potrebujeva nekaj zdravih sprememb v najini prehrani. Pričela sva v kuhinji s čiščenjem vsega, kar vsebuje hidrate (op. prev.: v prehranski industriji preprečijo da maščobe postajo žarke; da strdijo olja in maščobe) ali umetne barve. Te spremembe so koristile zdravju in kmalu smo pričeli kupovati naravno hrano, pridelano brez pesticidov in hormonov. Vse naše obroke hrane smo jedli doma, jemali nadomestke in pekli domač kruh.

Nato nama je Bog pričel odpirati oči glede greha kontrole rojstva. Vedela sva, da sva s sterilizacijo storila veliko napako in želela sva kontrolo položiti nazaj v Božje roke, kamor tudi spada. Zelo sem si želela še enega otroka, toda bala sem se postati noseča. Spraševala sem se, kaj se bo zgodilo z mojim telesom, če bom prenehala jemati svoja štiri predpisana zdravila.

Končno je prišel k meni Tom in rekel: „Misha, najprej morava narediti korak vere z dogovorom o obratni sterilizaciji. Potem vem, da te bo Bog osvobodil tvojih zdravil in boleznih. Naročila sva se na sestanek in korak za korakom je zdravila za želodčno kislino, migreno in boleče noge odplaknila školjka. Od takrat, ko sva parkirala na zdravnikovem zemljišču, sem bila rešena vseh zdravil in sem se počutila bolje kot kdajkoli prej. Nekega večera sem sedela v sobi polni prijateljev in jim govorila o mojem kesanju, o svoji želji imeti več otrok in moževih planih o obratni sterilizaciji meseca julija [2005]. Povedala sem jim o svoji bojazni, da bom prestara, da bi še imela otroke in o strahu da sem uničila svojo družino s tem ko sem se strinjala z moževo sterilizacijo. Moja dobra prijateljica me je ohrabrila, da če bom zvesta Bogu, da mi bo On povrnil leta, katere so mi kobilice pojedle. Stala sem na tej obljubi.

Obratna sterilizacija je bila uspešna, toda po letu dni še vedno nisem bila noseča. Pravzaprav sem zanosila, toda splavila. Ponovno sva bila na začetku. Naslednji mesec sem zanosila in šestega junija 2008 sem rodila zdravega fantka Josiaha.

Kakšna radost je sedaj! Imam ponovno še enega otroka, da ga držim, ljubim in vzgajam. Ko je bil Josiah star dva tedna sem rekla možu, da zagotovo hočem da naju Bog blagoslovi s še več biološkimi otroci in ponovno sem se zavzemala za posvojitev. Ko smo dva tedna kasneje sedeli okoli jedilne mize je moja enajst letna hčerka vprašala očeta, če lahko posvojimo majhnega črnega dojenčka. Pogledal

me je in me vprašal če to želim. Rekla sem: „Da.“ Vstal je od mize in poklical zastopnika za posvojitve in zahteval potrebne papirje in posebej izrazil željo po črnem otroku.

Sedaj se smehljam ob spominu na navdušenje za posvojitve, medtem ko sem pestovala jokajočega enomesečnega dojenčka! Mislili smo, da bo trajalo mesece, preden se bomo srečali z rojstno materjo. Dva tedna kasneje sem prejela telefonski klic našega zastopnika, ki mi je rekel, da se je črna deklica pravkar rodila v naši državi [Indiana] in je na voljo za posvojitve. Bila sem šokirana in navdušena. Mi smo že imeli majhnega dojenčka, toda kako bi sploh lahko zavrnili priložnost, da sprejmemo ta dragoceni dar v naš dom in v naša srca? Povedali smo mu, da smo zagotovo zainteresirani. Naslednji dan je poklical, da bi nam povedal, da je rojstna mati podpisala papirje, s katerimi nam odstopa dojenčka. Lahko pridemo kadarkoli želimo in pogledamo dojenčka.

Naložili smo se v avto in se odpeljali v Evansville v Indiani. Preživeli smo spomina vreden vikend in spoznali najnovejšega člana naše družine. Našo novo prelepo hčerko smo poimenovali Nadra, kar pomeni 'dragocena.' V ponedeljek je sodišče dovolilo Nadrin odpust iz bolnišnice in naša vesela družina se je odpeljala domov. To je bila radost, prilagajanje učenju skrbi za 'dvojčka,' ki sta šest tednov narazen. Dojila se je kot profesionalka in lepo pridobivala na teži. Pri sedmih tednih tehta 3,6 kg. Nista videti kot dvojčici, toda vem, da bosta najboljši prijateljici.

Si želim še več otrok? Zagotovo! Naučila sem se, da ko sledim Božjemu vodstvu, On obilno blagoslavlja, bolj kot bi si kdajkoli upala slutiti. Pred petimi leti si ne bi upala ugibati, da bom zdrava in imela še tri čudovite otroke v naši družini.

MISHA EADS, Greenwood, Indiana, ZDA

tjeads@yahoo.com

Ah, je samo majhno!

Že dolgo časa smo slišali čuden zvok v našem sesalniku za prah. Brezuspešno smo upali, da bo zvok minil in se bo čudežno sam popravil. Še naprej se nismo menili za zvok in sesali teden za tednom. Dokler se nekega dne stroj ni zataknil. Kar bi nekoč bilo lahko preprosto popravilo, je postalo velik strošek.

Moj sin je dobil majhno luknjo v svojih kavbojkah. Ker sovražim šivanje, se za to nisem menila. Saj ne bo postala večja, kajne? Ne bom je gledala. Ignoriranje je sreča. Res?

Prejšnjo noč sem opazila razpoko v kopalniškem odtoku. Moževa reakcija je bila, da je ugasnil luč in da ne ve kaj je narobe. Zavlačevanje! Od časa do časa to vsi delamo. Za problem se ne menimo in upamo, da se bo preko noči sam od sebe rešil. Problem sesalnika za prah se je samo povečeval, dokler ni prenehal delovati in bo sedaj za popravilo potrebno majhno bogastvo. Drobcena raztrganina v sinovih hlačah je postala zevajoča luknja, katere se ne da popraviti. Njegove hlače

sem morala zamenjati. Če ne bi takoj poklicali vodovodnega inštalaterja bi luknjičaste cevi postale vedno slabše, dokler ne bi bilo potrebno razkopati celotno steno in tla.

Če bi le hitro sami opravili preprosta popravila! Veste kaj pravi star rek: „Pravočasen vbod jih prihrani devet.“ To je resnično! Preprosta rutina vzdrževanja in takojšnjega reševanja težav lahko prepreči kasnejše večje probleme.

To je prav tako resnično v naših srcih. To je samo majhna nejevolja. Samo drobceno slabo obnašanje. Nikogar ne bo prizadelo. Nihče ne bo opazil! Samo kanček grenkobe. S tem se prav sedaj ne želim soočiti. Nisem pripravljena. In razen tega so oni tisti, ki me prizadevajo. Ničesar nisem storila narobe. Imam PRAVICO biti jezna... Mogoče bo zjutraj šlo stran.

Toda ni! Če s tem ne opravimo takoj, lahko zraste, se pokvari in kot rak razjeda našo dušo, dokler nismo popolnoma uničeni. Sveto pismo nam govori: „Z vso skrbjo varuj svoje srce, kajti iz njega izvira življenje.“ ([Pregovori 4,23](#))

Ne odlagajte. Če te kaj razjeda, skušaj TAKOJ temu priti do dna. Izvajaj redna popravila in preglede svojega srca. Če je tam kaj, kar ne bi smelo biti, tega ne ignoriraj. Nikar ne domnevaj, da se bo pozdravilo ali samo po sebi rešilo! Sonce naj ne zaide nad vašo jezo. Ne odlašajte! Pojdite v molitev k Bogu. Prosite Njega da vam očisti vaše srce.

Če je vaše srce zlomljeno, vas On lahko naredi popolnega. Prosite Njega, da vam ustvari čisto srce in prenovi pravega duha v vas. ([Psalm 51,9](#)) Prav vsak dan se prepričaj, da je tvoje srce pravično z Bogom. Ohrani čuječe opazovanje svojega srca, ker tam je tvoje življenje!

WENDY WEIBE, Winnipeg, Manitoba, Kanada

princess-weebie@shaw.ca

Brain in Wendijini otroci so Brianna (11), Bethany (9) in Benjamin (7)

Moja vloga spodbujevalke

Slika: Paul in Leonie sta blagoslovljena s petimi otroci – Leon, Paul, Nina, Dean in Erin.

Sem pomočnica

Prvi del moje vloge spodbujanja je biti pomočnica, ne samo svojemu možu, temveč tudi svojim otrokom. Menim da je spodbudno, da molim, ljubim in marljivo služim svoji družini. To zahteva pogum in predanost. Biti njihova pomočnica je moje

od Boga postavljeno mesto in zato imam mir, zadovoljstvo in zaupanje v Boga, da lahko zmorem z Njegovo pomočjo. Kot pomočnica podpiram moža in otroke, da dosežejo kar morajo opraviti v vsakodnevnem življenju. To gre preko očitnih fizičnih potreb. Vključuje tudi njihov študij, zaposlitev in hojo z Gospodom. Ko to delam, sem blagoslovljena z njihovimi dosežki.

Verjamem vanje

Drugi del moje vloge spodbujanja je verjeti v svojega moža in družino. Verjeti v svojega moža in to kar počne, ga spodbujati, da vztraja kadar so stvari težke. Otroci potrebujejo nekoga, ki verjame vanje in delo katerega Bog preko njih izvršuje. Verjeti v svoje otroke in v usodo, katero je slehernemu namenil Bog, jim pomaga verjeti samim sebi.

Sem trener

Verjamem, da je del moje vloge spodbujanja biti trener. To pomeni izzivanje svoje družine, da store najboljše in več. Da gredo preko tega, za kar mislijo, da so sposobni. Postaviti si morajo dosegljive cilje in jih ne izgubiti iz vidika. Ob neuspehu jim pomagam, da poskusijo ponovno in kadar je težko, jih spodbujam da nadaljujejo. Svoje otroke lahko vodim skozi situacije v katerih se lahko počutijo okorne in negotove, ne vedo kaj narediti in jih spodbujam, da se osredotočijo na prave izhode. Kot trener sem sposobna zagotoviti vztrajno, nežno vodstvo, nasvet in posvetovanje z Bogom, da pomagam svojim otrokom izpolniti njihove zmožnosti.

Sem vzgled

Z svojim možem otroke učiva ljubiti Boga, moliti, služiti in ljubiti druge z učenjem ljubezni in iskati Boga z vsem svojim srcem. ([Matej 6,33](#)) Najini otroci se učijo z najinim zgledom. Zelo vzpodbudno je vedeti, da imamo ljubečega Nebeškega Očeta. Zato zelo močno hrepeniva, da bi najini otroci poznali Njega. Poznati Nebeškega očeta je najboljše razmerje katerega imajo lahko najini otroci.

Ohranjam jih osredotočene

Ko je moj sin odšel na študij grafičnega oblikovanja mu je bilo računalniško programiranje težko. Opazovala sem ga, kako je postajal depresiven in razočaran. Molila sem in ga spodbujala. Zagotovila sem, da ni odnehal, četudi je o tem razmišljal. Večkrat je zelo resno hotel oditi proč od vsega. S Paulom sva še naprej molila zanj. Morala sva stati nasproti sinovi malodušnosti in se ne zastrašiti z njegovim negativnim obnašanjem.

V tej situaciji sem ga hotela videti tako, kot ga vidi Bog in ravnati tako, da bo za sina najboljše. Če bi šel stran od tega, bi se prav tako oddaljeval od Boga, ker sva vedela, da je bil to Božji načrt zanj. S Paulom sva lahko videla, da je bil to sovražnikov napad na njegov um, čeprav je bilo to njemu težko videti. Prosila

sem, da ponovi kar je rekel v govoru na svoji maturi. V tem govoru je rekel, da želi študirati animacijo (op. prev.: izdelavo grafičnih animacij). Za opravljanje tega dela potrebuje diplomu iz grafičnega oblikovanja. To ponovno osredotočenje in postavitev stvari v pravilno perspektivo mu je pomagalo, da se je odločil, da ne bi moglo biti slabše kot živeti z obžalovanjem da je odnehal.

Mi moramo naše otroke, mlade može in ženske osredotočiti na njihove cilje in jih neprestano spodbujati da vztrajajo. Po nekaj mesecih je bil zmožen odstraniti napad na njegov um, premagati sovražnika in uspešno zaključiti svoj študij. Bile so stvari, ki sva jih morala midva in ki jih je on moral storiti za uspešen zaključek svoje diplome, toda uspelo mu je. Dve leti kasneje je zaključil drugo leto svoje Bachelor-jeve diplome iz animacije.

Odvrzi svoje skrbi na Gospoda in nikoli ne odnehaj. Ne izgubi poguma in vaš mož in družina se bo dvignila in vas imenovala blagoslovljeno.

LEONIE JOHNSON, Brisbane, Queensland, Avstralija
pmj1@ozemail.com.au

Zdrk maternice

Toplega poletnega dne leta 2006 sem obiskala zdravnika. Bila sem zaskrbljena. Vedela sem, da je z menoj nekaj narobe, toda nisem vedela kaj. Zadnjih 24 ur sem preživela v skrbeh glede svoje prihodnosti. Blagoslovljena sem kot biološka mati petim in posvojitvena mati trem otrokom iz Liberije. Kakorkoli že, v sebi sem imela zelo močno željo roditi še enega biološkega otroka. Obupno sem hotela, da so moji Liberijski otroki priča temu, kako skrbim za svoje otroke. Čutila sem, da bo to zapolnilo razpoke njihovega življenja in bodo lahko gledali kako je mati naravno povezana z dojenčkom.

Med čakanjem pred ordinacijo, sem molila in prosila Gospoda, da mi da modrost. Poklicali so moje ime. Nisem mogla videti svoje običajne zdravnice, temveč sem morala k moškemu zdravniku. To je še povečalo mojo skrb. Po opravljenem pregledu mi je razložil, da imam resen zdrk maternice/vratu.

„Kako naj mu razložim, da si želim imeti še enega otroka?“ sem premišljevala. Pričel je govoriti o kirurškem posegu. Vse to mi je bilo slišati rahlo strašno. Ko je izjavil, da bi lahko istočasno opravil tudi hysterectomy-jo (op. prev.: kirurško odstranitev maternice) sem zbrala pogum in rekla: „Toda upala sem, da bom še imela otroke.“ Rekel je, da bi lahko nosečnost mojo zdrknjeno maternico še poslabšala in da bi to lahko povzročilo tudi izpad mehurja. Njegov nasvet je bil, da se dam operirati, toda če si še želim otroke, je to moja odločitev.

Domov sem odšla zelo razočarana. Vse odkar sem leta 1999 prvič prisostvovala konferenci Above Rubies sem verjela, da sem pripravljena imeti vse otroke za katere Bog želi, da jih imam. Rada imam svobodo, da prepustim Bogu načrtovanje velikosti svoje družine. Toda ta nova informacija je posejala seme dvoma v mojo

dušo. Veliko sem jokala in molila. Razmišljala sem, kako bom svojemu možu neprivlačna s telesom, ki z vsakim naslednjim otrokom bolj razpada. Pričela sem razmišljati, da je moja odgovornost, da sebe ohranim v najboljšem možnem stanju za svojega moža in to je pomenilo, da naj ne bi več imela otrok. Večina ljudi s katerimi sem se pogovarjala mi je svetovala operacijo.

Potem se je zgodilo nekaj osupljivega. Svojim otrokom nisem povedala, da sem odšla k zdravniku. Nikoli ne grem k zdravniku, razen kadar sem noseča in moja najstarejša biološka hčerka je najbrž imela podobne misli, kot so bile moje. Naenkrat so moji otroci pričeli moliti. Brala sem molitvena pisma katera so moji otroci napisali Bogu z moledovanjem, da naj nam da še enega otroka. Moje srce je bilo težko. Bolj ko so molili, bolj se je moje srce topilo. Moj mož mi je dal vedeti, da me bo imel rad, četudi se bo moje stanje poslabšalo. Po mnogih molitvah in razmišljanjih z Gospodom, sem prišla do zaključka, da nisem dopustila Bogu da On prevzame kontrolo. Obžalovala sem in prosila Gospoda odpuščanja ter naj mi pomaga da zaupam Njemu, da On ve kaj je najbolje.

Januarja, natančno leto dni po tem, ko smo domov pripeljali naše Liberijske otroke sem ugotovila da pričakujem. Že to je bilo samo po sebi čudež, ker sem Boga prosila naj mi da celo leto z mojimi novimi Liberijskimi otroki brez ponovne nosečnosti. Čutila sem, da potrebujejo ta čas za navezavo stikov. On je odgovoril na to molitev do tedna natančno.

Med to nosečnostjo sem bila soočena s težjimi izzivi, kot kdajkoli prej v svojem življenju. Dvom za dvomom se je dvigoval, kot tudi kriza za krizo v najinih življenjih. Še nikoli nisem šla skozi toliko srce-trgajočih, čustvenih kriz naenkrat v vsem svojem življenju. Medtem ko sem svojega še nerojenega otroka ljubila od trenutka, ko sem ugotovila da pričakujem, sem se spraševala čemu prinašam še eno življenje na ta bolan svet, poln grehov. Satan je počel vse kar si je zamislil, da bi se počutila kot največja polomija na celem svetu.

[Izaija 40,11](#) (KJV) je postal zame zelo resničen: „On bo hranil svojo čredo kot pastir: s svojo roko bo zbiral jagnjeta in jih nosil v svojem naročju in nežno bo vodil tiste, ki so z mladimi.“ Skozi vse, kar se je dogajalo sem v svojem življenju začutila Božjo prisotnost. Lahko sem čutila, kako me je nežno vodil skozi vsako minuto.

Zaskrbljena sem bila zaradi vsega! Spraševala sem se ali bo moj otrok prišel zdrav na svet, ker sem bila taka čustvena razvalina. Spraševala sem se, kako si lahko karkoli privoščimo, odkar je bil moj mož brezposeln. Spraševala sem se, skrbela in se pokesala zaradi skrbi spet in spet. Toda vsakokrat ko sem postala zaskrbljena, sem se sklicevala na [Izaija 40,31](#) (KJV): „Toda oni, ki čakajo na Gospoda bodo obnavljali svojo moč, vzpenjali se bodo s perutmi kot orli, tekli bodo in ne bodo utrujeni in hodili bodo in ne bodo slabotni.“

Desetega oktobra 2007 sem na domu rodila krasnega majhnega fantka. Poimenovali smo ga Nathan Christian kar pomeni: „Bog je dal privrženca Kristusa.“ Je zdrav, močan in živahen. Je najpreprostejši otrok, kar sem jih imela. Je srečen in se nenehno smeji. Je kot zdravilni balzam naši družini. Ne morem si

predstavljati življenja brez njega. Če ne bi prepustila kontrole Bogu in bi izbrala zdravnika, ter njegov kirurški poseg, bi zgrešila Božji blagoslov in ozdravljenje.

Potem se je zgodil največji čudež. Šest tednov po rojstvu sem odšla na pregled. Pregled je lahko opravila moja običajna zdravnica. Si predstavljate moje presenečenje, ko sem slišala, da sta moja maternica in maternični vrat zelo visoko. Če sem kihnila se nista niti premaknila. Rekla je, da verjame da sem ozdravljena! Pojasnila mi je, da nosečnost mnogokrat pravzaprav popravi zdrk maternice. Rekla je, da to ni nekaj kar bi večina zdravnikov svetovala, toda videla je, da se je to velikokrat zgodilo.

Mislím, da je to potrebno objaviti. Bila sem zamaknjena. Komaj sem čakala, da se vrnem domov in povem svojemu možu in vsem za to stvar. Medtem ko je Bog pletel mojega dragocenega fanta, se je On odločil da tudi mene ponovno splete. Otrok ki naj bi iz mojega telesa naredil ruševino, je postal orodje Boga uporabljeno za ozdravitev mojega telesa! Slavim Ga in Mu dajem vso slavo.

HANNAH BABIAK, Pell Lake, Wisconsin, ZDA

rhbabiak13@charter.net

Bob in Hannah z njunimi otroci, Leah (14), Kaila (13), Robert (13), Sarah (12), Michael (10), Rachel (8), Kendra (6), Jared (3) in Nathan rojen 10.10.2007.

Ali stradate za spodbudo?

Pošljite prazno sporočilo na naslov: subscribers-on@aboverubies.org

Prejemale boste redna sporočila predanosti, ki vas bodo hrabrila v vašem visokem klici žene in matere. Občasno boste prejele tudi okrožnico (mini Above Rubies) katera vas bo držala pokonci dokler ne pride naslednja izdaja.

„Vaša pisma predanosti so pijača sveže vode vsaki žejni duši.“

„Balzam moji duši.“

„Čutim da so vaše predanosti napisane prav zame.“

„Vaše predanosti so dragulj.“

Če ste se prijaviili na e-poštni seznam in ne dobivate več sporočil, se prosim ponovno prijavite. Včasih poštni strežnik za e-poštne sezname izpusti imena brez kakega razloga.

Bralci iz Velike Britanije in Evrope

Sedaj lahko dostopate na vašo lastno spletno stran. Pojdite na glavno spletno stran, www.aboverubies.org in kliknite na Above Rubies UK/Europe na dnu glavnega menija.

Nič več ne manjka

„Jonathan manjka“

Slika: Jonathan, mesec dni preden ga je Gospod vzel k sebi.

Te besede sem slišala med tuširanjem. Vedela sem, da mi Bog govori, da bomo imeli sina in naj mu damo ime 'Jonathan'. Samo nekajkrat sem v svojem življenju slišala 'miren, komaj slišen' Božji glas, ki mi je na tak način spregovoril.

To je bilo takrat, ko je bil naš tretji otrok dojenček, ko nas je Bog vodil, da naj Njemu predamo število in razmik med otroki. To je bilo dejanje poslušnosti. To je bila zame najbolj strašljiva stvar, kar sem jih kdaj koli naredila! [2. pismo Korinčanom 5,15](#) je postalo zame zelo resnično: „Za vse pa je umrl zato, da tisti, ki živijo, ne bi živeli več zase, ampak za tistega, ki je zanje umrl in bil obujen.“ Od takrat sem videla kako hoja v poslušnosti prinaša velik blagoslov, četudi ga takrat ne vidimo.

Prej kot v dveh letih se je rodil najin četrti otrok. Presenečenje! Ni bil Jonathan, temveč Sarah Joy. Devetnajst mesecev kasneje se nam je pridružila naša peta, Susannah. Še vedno ni bilo Jonathana. Obe deklici sta bili prav posebna darova in vsi smo bili vznemirjeni. Prepričana sem bila, da sem slišala Boga, toda spraševala sem se čemu mi je to povedal tako zgodaj.

Skoraj dve leti kasneje, sedemindvajsetega decembra 2003 je vstopil na svet Jonathan! Vsi smo uživali, ker smo imeli pri hiši še enega dojenčka ki je imel rad nenehno pozornost in pohvalo svojih velikih sester, bratov, očeta in mamice, starih staršev, sorodnikov... in vseh drugih katere je pritegnil njegov žareč nasmeh in karizmatična osebnost.

Ko je bil star sedemnajst mesecev smo ugotovili, da je na poti nov blagoslov od Gospoda. Bili smo razburjeni, toda počutila sem se preplavljeno. Zadosti sem se borila, da bi bila dobra mati šestim dragocenim otrokom – kako naj bom dovolj dobra mati sedmim? Gospod je neke ogabne nedelje med našim slavljenjem umiril moje strahove. Ta 'miren, komaj slišen' glas je govoril mojemu srcu: „Tega ne delam, da bi ti otežil življenje, temveč imam večje plane, kot jih lahko poznaš ali razumeš.“ Vsi strahovi so bili nemudoma umirjeni. Bog je govoril in verjela sem Mu. Spočila sem se v resnici, da je bil ta nov otrok del Njegovega popolnega plana. Kakšna radost je napolnila mojo dušo! Čutila sem, da te besede niso samo

za moje sedanje stanje, temveč da so me pripravljale na to kar bo kmalu prišlo.

Dva tedna potem ko je Jonathan dopolnil dve leti (dva tedna preden naj bi se rodil otrok številka sedem), se je nenadoma zgrabil za glavo in pričel jokati. V nekaj minutah je bljuval in postal nezavesten. Moj mož je prispel pred reševalci. Vsi smo zanj molili in čakali. Vso pot v bolnišnico sem mu pela, čeprav ni nikoli prišel nazaj k zavesti. Na urgenci so dejali, da je Jonathanovo stanje zelo resno in pripravljali so ga za polet v boljše opremljeno bolnišnico. Nisem dojela kako resno. Z možem sva se odpeljala tja in se srečala z mojimi starši in nekaterimi dragocenimi prijatelji. Tekom neprespane noči smo dobivali poročila od nevrologa. Diagnosticirali so mu AVM – arterijsko vensko deformiranost. Razpočila se je žilica in v možganih je bila velika krvavitev. Storili so vse kar so lahko in na koncu so rekli, da ne morejo storiti nič več. Med posegi smo mu peli, se ga dotikali in igrali igro, katero smo se vedno igrali – povedali smo mu za vse ljudi in posebno za Boga, ki ga je ljubil. Nikoli več ni prišel k zavesti in bil je na napravi za ohranjanje življenja. Okoli osemnajst ur po tem, ko se je prvič prijel za glavo in zajokal, so ugasnili aparate in njegovo telo se je ustavilo.

Nikoli nisem resnično razumela kakšno milost nam je pomenil vse do tega dogodka. To sem sedaj videla malce bolj jasno. Naša srca so se razpočila na dvoje in bolečina je bila čutiti skoraj neznosna. Toda zmogli smo zaupati v našega ljubečega, suverenega Gospoda in po Njegovi strašni milosti smo bili zmožni predati Jonathana Njegovi popolni volji – večjemu planu, katerega nisem poznala.

Bolniška soba na intenzivni negi je postala polna ljubečih prijateljev in družine in celo več kot to, Prisotnost živega, ljubečega Boga! Kakšne trenutke slavljenja smo imeli četudi so ustavili aparate in sem objemala našega majhnega sina, katerega duša je že odpotovala v roke našega Odrešenika in Gospoda. Kako so naša srca hrepenela zanj!

Po Božji strašni milosti in skozi molitve naših bratov in sester v Jezusu se nikoli nismo prepirali z Njim čez Njegov popolni plan. V [Izaija 45,11](#) piše: „Tako govori GOSPOD, Sveti Izraelov in njegov upodabljavec: Mar me boste zasliševali glede mojih otrok in mi ukazovali glede dela mojih rok?“ Jonathan je pripadal Bogu. Blagoslovljeni smo bili, da nas je Bog uporabil, da je ustvaril to večno dušo, ki bo slavila našega Gospoda in Odrešenika vedno in večno. Medtem, ko je bil na zemlji, smo ga dobili v vzgojo, ga ljubili in učili, toda on (in vsak od naših dragocenih otrok) pripada Bogu, ne nam. Mi smo oskrbniki Kralju, ki ne dela napak. Kakšna radost je prišla od popolne predanosti Njemu, ki je edini tega vreden!

Bog je naše otroke blagoslovil s čudovitim zdravjem, četudi še vedno ljubijo in pogrešajo svojega brata. Milostno nam je dal 'večno perspektivo,' katero prej nismo imeli. Bog je dober in Njegova pota so popolna. Kako bi lahko hoteli karkoli drugega kot Njegov popoln načrt, četudi je težaven? Molim, da bi vedno vse kar dragocenega objemamo predali Edinemu, ki ima boljši načrt, kot lahko sploh kdaj vemo.

Vemo, da Jonathan ne manjka več. On je prav tam, kjer naj bi bil.

Osem dni potem ko je Jonathan odšel domov, je Bog napolnil naše roke in srca z njegovo sestro dojenčico, Johanno Glory. Na Jonathanov prvi rojstni dan po njegovi smrti smo lahko njegovim bratom in sestram povedali, da ima Bog še eno darilo na poti. Josiah Newman je bil rojen petega septembra 2007. Božji plan je unikatno narejen za vsako družino in osebo, da prinese Njemu slavo in dovrši Njegove posebne namene. Vedno je dober in popoln.

CHRISTINE JOSEPH,

Lexington, Virginia, ZDA

josephds@vmi.edu

*Dan in Christine in njuni otroci,
Jacob (13), Micah (11),
Rebecca (9), Sarah Joy (7),
Susannah (5), Jonathan v
nebesih (on bi imel 4),
Johanna Glory (1) in Josiah (4
mesece).*

Above Rubies e-poštni sezname

Pridite in se pridružite preko 1500 ženam iz 16 različnih držav sveta, ki se medsebojno spodbujajo in si pomagajo v svojem visokem klicu materinstva in gospodinje.

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/>

Spodnja polobla e-poštni sezname:

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/>

Velika Britanija e-poštni sezname: <http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/>

Študirajte Above Rubies priročnike online

Moč materinstva: <http://groups.yahoo.com/group/POMSTUDY/>

Družinska jedilna miza in gostoljubnost:

<http://groups.yahoo.com/group/FMTSTUDY/>

Bodite plodni in se množite/Božja vizija za družine:

<http://groups.yahoo.com/group/GVFSTUDY/>

Imate vprašanja, prosim: Tamie Krawczeski, e-naslov: tamielovestn@hotmail.com

Se počutite pod pritiskom?

Ali čutite pritisk iz okolja da zapravljate v vašem domu svoje življenje? Ne dajte se

zapeljati. Bog vam govori, da so otroci v Božjem kraljestvu v središču življenja. Ko si vzamete čas za ljubkovanje majhnega otroka v vašem naročju, poslušate otroka ali učite otroka uporabljate mogočno moč. Ste v popolni Božji volji. Ne delate samo nekaj kar je dobro, temveč delate nekaj kar je najboljšo! Vi ste v osrčju, kjer je Božje srce.“ ~ **Nancy Campbell**

Resnična ljubezen

Danes sem videla resnično ljubezen,
ne na filmskem platnu -
brez strastnih oklepajočih razlogov,
oprijemanja ni bilo videti.

Danes sem videla resnično ljubezen,
hodila je skozi čakalnico
kjer sem sama sedela,
preoblečena, sem domnevala...

Starejši mož, grd mož,
visoke postave, izčrpan in upognjen;
ni bil sijajen princ z zlato krono
na drugo stran lepote je bil poslan.

Ženska, debela in siva
ni vila princeska,
premikajoč se ob strani tega starega moža -
ni je bilo kaj dosti na pogled.

In vendar sta pritegnila mojo pozornost,
mikaven in starodaven par,
pritegnila sta mojo polno pozornost
četudi se tega nista zavedala.

Ko sta se mudila pri vratih
je on pridržal njen plašč
in potem je odšel po avto -
led je njeno hojo naredil negotovo.

In ko je avto pripeljal v bližino
ji je pridržal vrata
in ji naredil prostor pred vrati
da se njeno telo ne bi naprezalo.

Tega jutra sta se odpeljala
in četudi nista vedela
sta mi pustila sliko
kako naj bi resnična ljubezen potekala.

Tega dne nisem videla postavnega princa;

ni bilo videti princesk,
toda v kraljestvu Najresničnejše ljubezni
sem videla Kralja in Kraljico!

MARY BETH HACKETT, Fairbault, Minnesota, ZDA

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in Cdje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono 'Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal.'

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA

PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net

Tel. 1 877 729 9861 (*med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka*)

AVSTRALIJA

PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: admin@aboverubies.org.au

Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod

Za naročilo knjig in CD-jev:

General Delivery, Grovedale, AB TOH 1X0

Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca

Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi grede na:

C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5

Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod

PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3

Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA

No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620

Petaling Jaya, Selangor

Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com

Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui

Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz

Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352

Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408

Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA

PO Box 3916, Durbanville 7551

Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za

Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand

Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD

Email nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA

John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com

Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.

* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Koze ali ovce?

[Matej 25,31-56](#)

„Sin Človekov je ta pred katerim se bodo zbrali narodi sveta. V prisotnosti Človečnosti bomo obtoženi... Tam bodo tisti katere smo srečali in jim pomagali; ali tam kjer so nepomilovane možice, katere smo zanemarjali ali prezirali. Ni potrebe po drugem Očividcu. Ni druge obtožbe ki bi imela prednost, kot pomanjkanje ljubezni. Ne bodite zavedeni. Besede katere bomo nekega Dne vsi slišali, ne zvenijo kot teologija temveč kot življenje, ne kot cerkev in sveti temveč kot lačni in revni, ne kot vera ali doktrina temveč kot zavetje in obleka, ne kot Sveto pismo in molitvene knjige temveč kot skodelice mrzle vode v imenu Kristusa.“

Henry Drummond iz „Največja stvar na Svetu.“